

Date of Publication: 20th August 2021

Vol. XI Issue 6 September 2021

Malarndha Jiviyam Postal Regn. No. PY/49/2021-23

Regd. with the Registrar of Newspaper for India vide Registration No. PON TAM/2011/36935
TN/PMG(CCR)WPP-449/21-23

ஸ்ரீ கர்மயோகியின் புதிய வெளியீடுகள்

The Life Divine-இன் ஞானம்	ரூ. 100/-
நாறு கோடி	ரூ. 30/-
பெரிய காரியம் ॥	ரூ. 200/-
பரம்பொருள் VI	ரூ. 200/-
சிந்தனை மணிகள்	ரூ. 100/-

சொசைட்டியின் பிற வெளியீடுகள்

வீடுதோறும் தியான மையம் - பாகம் 2	ரூ. 100/-
வித்யா ரங்கன்	
ஆன்மீக சிந்தனைகள் (பாகம் 2)	ரூ. 130/-
N. அசோகன்	
The Book	ரூ. 700/-
Garry Jacobs	
அன்னை இலக்கியம் (பாகம் 1&2) (each)	ரூ. 100/-
ஆசிரியர்: இல. சுந்தரி (+91 8870825888)	

தபாலில் பெற புத்தக விலையுடன் பதிவுத் தபால் கட்டணம் ரூ.35/- சேர்த்து M.O. செய்யவும்

கிடைக்குமிடம்

பாண்டியில்

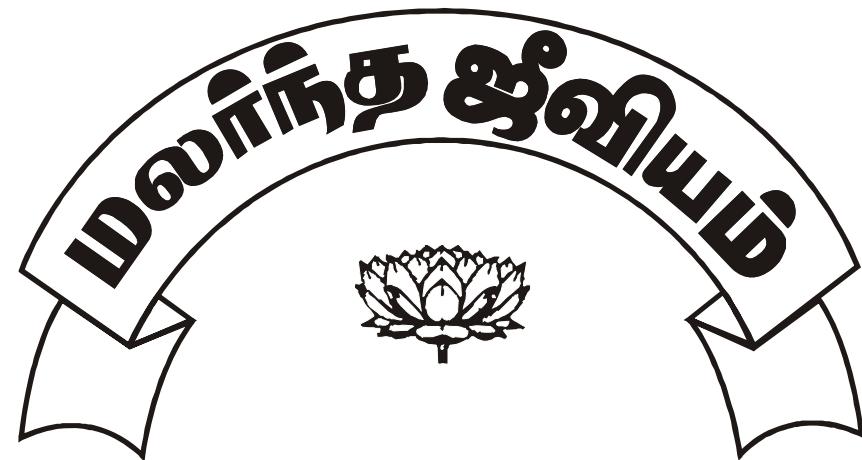
மத்திஸ் ஸார்வீஸ் சொசைட்டி,
5, புதுவை சிவம் தெரு,
வெங்கட்டா நகர் விரிவு,
புதுச்சேரி - 605 011.

தொ: (0413) 2212443, 2210514

சென்னையில்

மாம்பலம் தியான மையம்,
Priams, 'Golden Wattle', கதவு எண் 36,
கோபால் தெரு, அருணா ஹோட்டல் அருகில்,
தி. நகர், சென்னை - 600 017.
தொ: (044) 24347191

Vol. XI Issue 6 September 2021 Rs.5/- (Monthly)

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

செப்டம்பர் 2021

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

Vol. XI

Issue 6

September 2021

இம்மாத மலரில் . . .

பொருளாடக்கம்

பக்கம்

இம்மாதச் செய்தி	4
ஸைப் டிவைவன்	5
சாவித்ரி	11
யோக வாழ்க்கை விளக்கம்	13
பெரிய காரியம்	15
அன்னையின் பிரார்த்தனையும் சமர்ப்பணமும்	18
The Life Divine – Outline	22
மனித சுபாவம்	25
ஆன்மீக மற்றும் மனோதத்துவ உண்மைகள்.	31
நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்	36
வீடுதோறும் தியான மையம்	42
வாழ்வு பெறும் முன்னேற்றம்	46
அன்பர் அனுபவம்	52
அன்னை இலக்கியம்	
மதுர பாஷிணியும், மதுர வாணியும்	56

ஜீவியத்தின் ஒரை

ஐசெலோ

அடக்கம்,
சந்தோஷத்திற்குச்
சிறப்புள்ள
நிறைவைத் தரும்.

(முன், பின் அட்டைகளைச் சேர்த்து மொத்தம் 68 பக்கங்கள்)

கதை கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள் யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.

வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

இம்மாதச் செய்தி

எந்தப் ரிச்சனை தீவில்லையோ
அவ்விஷயத்தில் நமக்கு அன்னையீரு
நம்பிக்கையில்லை எனப் பொறுள்.

எதிரியின் வளர்ச்சியும் வலிமையும் நாம் ஆழ்மனதில்
வளர்வதைக் காட்டும்

பூஞ் அரவிந்தம்

ஸ்ரீ பூஞ் அரவிந்தம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

Book II Chapter 2

Brahman, Purusha, Ishwara – Maya, Prakriti, Shakti
(English Summary)

Again, if we remain absorbed in the Silence, the creative consciousness and her works disappear into the Silence. On the other hand, if we look exclusively at the Being, the Power or Shakti by which he does all things disappears. Then in the Person Aspect a dual Person emerges, Ishwara-Shakti. It is the Divine Self, the creator and the Divine Mother, the creatrix of the universe. There becomes apparent to us the mystery of the masculine and feminine cosmic Principles, that are one and indistinguishable, the play and interaction that are necessary for all creation. But in the spiritual-pragmatic truth of the universe, the Divine Mother-Energy emerges as the universal creatrix, Maya, Para-Prakriti, Chit-Shakti, manifests the cosmic Self and Ishwara and her own self-power as a dual principle. All is the Consciousness-Force manifesting and playing with the Being in million forms and movements into which she casts his existence. We can draw back from her workings. We can affirm our independence of Nature. Then she will reveal to us the supreme and omnipotent power of the Ishwara and ourselves as beings of his being. Thus we see that there is no contradiction or incompatibility between these three aspects of Existence.

எதிரியை வளர்ப்பது நாமே.

A certain difficulty arises for our mind in reconciling these different faces of the One Self and Spirit. It is because we are obliged to use abstract conceptions and defining words and ideas for something that is not abstract. A concrete experience is needed to realise that these are in reality many aspects of the one.

Let us take up the relation between the One and the Many, the Soul and the Ishwara. In the normal theistic conception, the Many are created by God. They are dependent on Him as are creatures on their creator. In the larger view of the Ishwara, the many are themselves the Divine One in their inmost reality. The Many exist by the One and there is therefore an entire dependence of the manifested being on the Ishwara. This dependence is concealed by the separative ignorance of the ego which strives to exist in its own right. It is through self-giving or surrender of the soul and nature to the Divine Being that we can attain to our highest self and supreme Reality. For it is the Divine Being who is that highest self and that supreme Reality. We are self-existent and eternal only in his eternity and by his self-existence. It is the truth of the consciousness of the Infinite that creates the possibility of all relations between the many and the One. Among them the realisation of oneness by the mind, the process of the oneness in the heart, the existence of oneness in all the members is a highest peak. Yet it does not annul but confirms all the other personal relations and gives them their fullness, their complete delight, their entire significance. This too is the magic, but also the logic of the Infinite.

தவிர்க்க முடியாத பிரச்சனைக்கு, ‘அன்னையை’ அழைக்க வேண்டும் என்ற உபதேசம் எனிமையாகத் தோன்றுவதுபோல், பின்புற்ற சிரமமானதாகும்.

Yet, the problem of opposition between Non-Manifestation and the manifestation remains to be solved. All that has been advanced hitherto may be true of the manifestation. But the manifestation is a reality of an inferior order and a partial movement derived from a Non-Manifest Reality. The Non-Manifest is the timeless, the utterly eternal, an irreducible absolute self-existence. What is in unmanifestation in the Timeless Eternal is manifested in Time-Eternity. If the temporal is an expression of the Eternal, then however different the conditions, however partial the expressions, yet what is fundamental in the Time-expression must be in some way pre-existent in the Transcendence. The timeless Spirit is not necessarily a blank. It may hold all in itself, but in essence, perhaps in an eternal unity. Eternity is the common term between Time and the Timeless Spirit. What is in the Timeless unmanifested, implied, essential, appears in Time in movement. These two then are the same Eternity or the same Eternal with double status of being and consciousness. One is an eternity of immobile status. The other is an eternity of motion in status. The original status is that of the Reality timeless and spaceless. Space and Time would be the same Reality self-extended to contain the deployment of what was within it. Space then would be Brahman in self-extended status. Time would be Brahman in self-extended movement. Space and Time are our names for this self-extension of the one Reality. Space is a static extension in which all things stand or move together and Time is a mobile extension which is measured by movement and event. The two would then be a dual aspect of one and the same self-extension of the

பின்புற்ற முடியாத எனிமை.

cosmic Eternal. A purely physical space might be regarded as in itself a property of Matter. But Matter is a creation of Energy in movement. Space therefore in the material world is a fundamental self-extension of material Energy. Time would be itself the course of that movement. It is not understood by us as such because it is seen by our conscious subjectivity. It is felt by our mind, not perceived by our senses. Therefore not recognized as a dimension of space.

If Spirit is the fundamental reality, Time and Space must either be conceptive conditions. Or fundamental conditions of the Spirit itself. There is a different Time and Space for each status of our consciousness. There are different movements of Time and Space within each status. When we go behind physical space, we become aware of an extension on which all this movement is based. This extension is spiritual and not material. It is Self or Spirit containing all action of its own Energy. Mind itself lives and moves in it. In a still deeper condition of consciousness we are aware of a pure spiritual Space. In this awareness Time may no longer seem to exist. It is because all movement ceases. Or if there is a movement or happening, it can take place independent of any observable Time sequence.

If we go behind Time by a similar inward motion, we discover Time observation and Time movement are relative, but Time itself is real and eternal. Each state of consciousness has a different time relation. Time in Mind consciousness and Mind Space has not the same sense and measure of its movements as in physical Space. It moves there quickly or

slowly according to the state of consciousness. Both Time and Space are the original spiritual extension. It is rendered by mind in its purity into a subjective mind-field. And by sense-mind into an objective field of sense-perception. Subjectivity and objectivity are only two sides of one consciousness. It is a movement of the consciousness that creates or manifests events and happenings. It is the relation of the consciousness that is inherent in the status sees and the force that formulates the happening. This relation determines the sense of Time. It creates our awareness of Time-movement, Time relation, Time-measure. In its fundamental truth the original status of Time is nothing else than the eternity of the Eternal. The fundamental truth of Space in the original sense of its reality is the infinity of the Infinite.

The Being can have three different states of its consciousness with regard to its own eternity. The first is that in which there is the immobile status of the Self in its essential existence. This is what we distinguish as timeless eternity. The second is its whole-consciousness of the successive relations of all things belonging to an actually proceeding manifestation. This is the stable status or simultaneous integrality of Time. The third status is that of a processive movement of Consciousness-Force. This is the Time movement. But it is in one and the same Eternity that this triple status exists and the movement takes place. All these positions can be taken by the being of the Infinite in a simultaneous vision or experience. This simultaneity may seem to the finite consciousness tied to the moment-vision a

யோகத்தை ஏற்கும் அழைப்பு.

உள்ளதையும் உணர முடியாத கண்முடித்தனம்.

magic of the Infinite, a magic of Maya. It is a diverse presentation of concomitant aspects of the One Reality.

If there can be this simultaneous multiplicity of self-presentation of one Reality, then there is no impossibility in the co-existence of a Timeless Eternal and a Time Eternity. It would be the same Eternity viewed by a dual self-awareness. It would be a correlation of two powers of the self-awareness of the infinite and eternal Reality. Their simultaneity, however contradictory and difficult to reconcile it might seem to our finite seeing, would be intrinsic and normal to the Maya. Maya is the eternal self-knowledge and all knowledge of Brahman. Maya is the eternal and infinite knowledge and wisdom-power of the Ishwara. Maya is the consciousness-force of the self-existent Sachchidananda.

(End)

◦ ◦ ◦ ◦ ◦

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஞானத்திற்கும், அறியாமைக்கும் உள்ள வித்தியாசம் ஆன்மாவின் அருள் என்கிறார் பகவான். அறியாமையால் பிடிக்கப்பட்ட ஒருவன் அதிலிருந்து மீள வேண்டும் என்ற அவசியமில்லாதபொழுது, ஏதோ காரணத்தால் - ஒரு மகாகானத் தரிசனம் செய்வது, ஒரு புண்ணிய ஸ்தலத்திற்குப் போவது போன்றவை - ஆன்மா விழிப்படைந்து, அதன் பார்வை அறியாமைத்து பட்டவுடன் அது ஞானமாக மாறிவிடுகிறது. இதை ஆன்மாவின் அருள் என்கிறார்.

உள்மனம் மேல் மனத்தைப் புறக்கணித்து வளரும்.

சாவித்ரி

ஸ்ரீ கர்மயோகி

Page 249: One chance made true warranted all the rest.

- ஒரு சந்தர்ப்பம் ஜெயித்து அனைத்தையும் நம்ப வேண்டு
- ❖ வெற்றியை நாடாத வேள்வியை இலட்சியமாகக் கொண்டு
 - ❖ நிலையற்ற பொருளை நாடும் நிலையற்ற வெற்றி பெறுபவன்
 - ❖ உணர்ச்சியே அணை, உணர்வின் சிந்தனையே தலைவன்
 - ❖ ஓட்டப் பந்தயத்தில் ஓடி, முதலாவதாக அல்லது கடைசியாக வந்து
 - ❖ அதன் வேலை சிறியதல்ல, வீணானதல்ல, சூன்யமுமல்ல
 - ❖ அனந்தத்தின் வலிமையின் பகுதிக்கு அது அளித்த ஊட்டம்
 - ❖ கற்பனையில் உதித்த பெரும் காரியங்களை அது சிருஷ்டிக்கும்
 - ❖ அமைதியான அறிவு தவறியதை தீவிரமான உணர்வு பெற்றது
 - ❖ உணர்வின் உந்துதல் அதன் தாவும் பிடியைச் செயல்படுத்தியது
 - ❖ மேல் உலகின் பெரும் கருத்துகள் பளபளக்கும் பனியுள் மறைந்தன
 - ❖ பளபளப்பவை மறைந்துள்ள சூரியனை வெளிப்படுத்தின
 - ❖ சூன்யத்தை ஆராய்ந்து பொக்கிஷத்தைக் கண்டனர்
 - ❖ அரைகுறை ஞானம் உணர்வில் ஊதா நிறமாயிற்று
 - ❖ மின்னலெனும் ஆயுதத்தை வீசி மறைபொருளை அடித்தது

மேல் மனம் எப்படியிருந்தாலும், உள்மனம் வளரக் கூடியது.

- ❖ இருளில் பார்த்தது, ஒளியில் கண் சிமிட்டியது
- ❖ அஞ்ஞானம் அதன் விளையாட்டரங்கம், தெரியாதது அதன் பரிசு
- ❖ இவற்றுள் கடைசி பரிசு மிகப் பெரியது
- ❖ தூரத்து மனம் எனும் லோகத்திலிருந்து தாமதமாக வந்து
- ❖ அர்த்தமற்ற உலகின் கூட்டம் தற்செயலாகப் பலிப்பது
- ❖ குழப்பமாக உணர்ந்து, குருட்டுத்தனமாக நடந்து
- ❖ கலைந்து எழும் குழப்பம் தவிர்க்க முடியாததாயிற்று
- ❖ பகுத்தறிவு, இறைவனின் வலுவான சிற்பி
- ❖ காலத்தின் ஓரத்தில் குறுகிய வீடு
- ❖ தெளிவாகயிடும் திட்டத்தின் வல்லுநன், அதற்குரிய உபாயமுண்டு
- ❖ வருத்தம் தோய்ந்த முகம் ஊடுருவும் நெருங்கிய கண்கள்
- ❖ உறுதியான அசைக்க முடியாத ஆசனம் பெற்றாள்
- ❖ மூவரில் பலமும் அறிவும் வாய்ந்தவர்
- ❖ அளவு கோலும், பூதக் கண்ணாடியும் ஆராய உதவி
- ❖ பிரபஞ்சத்தை அவள் ஒரு பொருட்டாகக் கருதினாள்
- ❖ அங்கு வாழும், வாழ்ந்து மானும் மனித குலம்
- ❖ காலத்தின் உடல், காலத்தின் கடிந்து நகரும் ஆத்மா
- ❖ உலகையும் நட்சத்திரங்களையும் தன் கைக்குள் பெற்று
- ❖ இவற்றால் அவளால் என்ன செய்ய முடியும் என நினைத்து
- ❖ வலிமையான குறியை நாடும் பாடுபடும் மனம்
- ❖ சத்தியத் திட்டத்தின் எல்லைகளைக் கண்டுபிடித்து

ஜீலீஸ்

கட்டுக்கோப்பை இழந்தவன் அந்தத்தை இழந்தவன்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம்

ஸ்ரீ கர்மயோகி

22/96. தெரியமற்ற ஞானி கயமையைக் கண்ணியம் அழியும்படி பயன்படுத்துவான்.

- தெரியமில்லாமல் எதையும் காப்பாற்ற முடியாது.
- தெரியமற்றவன் பொருள் ஈட்டினால் அது பறிபோகும்.
- அவன் ஞானம் கேவிக்கூத்தாகும்.
- அதனால் பயன்பெற விரும்புபவன் அவனை அதடியிரட்டி அதைக் கேட்பான்.
- தெரியமில்லாதவனுக்கு பெரிய அந்தஸ்து வந்தால், பயப்படுவான்.
- பெரும் வருமானமிருந்தால் ஏதோ அல்ப காரணத்திற்காக அது பறிபோகும்.
- தெரியமில்லாதவனுக்கு உரிமையில்லை, தானே சரணாடைய வேண்டி வரும்.
- தெரியம் வயதால் வரும், வலிமையால் வரும், பொருளாலும் வரும்.
- தெரியமில்லாதவனுக்கு சந்தர்ப்பம் சாதகமானால் வன்முறையை நாடுவான்.
- தெரியமிருந்தால் எதுவும் பரிமளிக்கும்.
- தெரியம் நியாயமானால் நாகரீகமாகப் பழகும்.
- தெரியம் அல்பமான, சுயநலமான மனிதருடன் பழகினால் அவர்கள் மானம் போகும். மானத்தைக் காப்பாற்ற மானம் போகும் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும்.
- தெரியம் மட்டும் வாழப் போதாது.

மேல் மனம் தன் கட்டுக்கோப்பை இழந்தால், அவன் வாழ்வு அந்தமற்ற அலை பாயும் நீரோட்டமாகும்.

- தெரியம் பாதுகாப்புத் தரும்.
- தெரியமானவருக்குப் பொது அறிவில்லையெனில் விஷமிக்க்கு இரையாவார்.
- தெரியமானவனுக்குப் பெரும் தொல்லை கொடுத்தாலும் பல நாள் சதி செய்தாலும் அவனால் நிமிஷத்தில் அதைத் தகர்க்க முடியும்.
- தெரியமுள்ளவன் பொய் சொல்லாவிட்டால் தொந்தரவு வர பயப்படும்.
- தொந்தரவு வந்தால் எழுப்பியவர் பலியாவார்.
- தெரியத்தை அசைக்க முடியாது.
- சத்தியமும் தெரியமும் கலந்தால் அசைவுக்கு வழியில்லை. அசைக்க முயல்பவன் அடியோடு அழிவான். மீண்டும் அவனிடமே வந்து சேர்வான்.
- தெரியமுள்ளவனுக்குச் சிலசமயம் பொறாமையிருக்காது.
- அவனுக்கு அவனால் நம்ப முடியாத உதவி வரும்.
- 1 $\frac{3}{4}$ லட்சம் கடன் கேட்டால் 4 $\frac{1}{4}$ தருவார்கள்.
- 30 ஆண்டுகளான கடனும் இரண்டு முறை திரும்ப வரும்.
- தெரியமுள்ளவனுக்குச் சொத்து வரும். பல ஆண்டுகள் காத்திருக்கும்.
- தெரியமுள்ளவனுக்குப் பதவி தேடி வரும்.
- அவனைக் கண்டு பாராட்டியவருக்குப் பெரும் பதவி வரும்.
- வருஷம் 30 ஆணாலும், ஊரை விட்டுப் போனாலும் அவனை நினைவு வைத்திருப்பார்கள்.
- அவனுக்கு ஊறு செய்பவருக்கு உயிர் போகும்.

(தொடரும்)

ஐங்கிலை

ஓரு கோடியை மறு கோடியாக்கும் இடைவிடாத பிரார்த்தனை.

பெரிய காரியம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கர்மயோகி

பெற்றோருக்கு வளர்ந்த பிள்ளைகள் எப்பொழுதும் பிரச்சனை. சமர்ப்பணம் அங்குப் பலிப்பது பெற்றோருக்குப் பெரிய நம்பிக்கை தருகிறது. என் எண்ணத்தை என் மகன் ஏற்க வேண்டும் என்று சமர்ப்பணம் செய்யும்முன், மகனுடைய நோக்கம் என்ன, அதில் என்ன நியாயம் உண்டு, காலத்தையொட்டி அவன் எண்ணம் எப்படிச் சரியென சிந்தித்தால் பல பேருக்குச் சமர்ப்பணமில்லாமல் பிரச்சனை தீரும். அதாவது பிரச்சனை எழாது. இதுவரை கூறியவை சரியான சிறிய காரியம். இவை காலத்தையொட்டியவை. பிறர் கோணத்தை அறியும் நோக்கம் - ஒரு உதாரணம்: மகன் திறமைசாலி. 10 ஆண்டுகளாக வேலை செய்து நல்ல பெயரும், பெரிய சம்பளமும் பெற்றிருக்கிறான். தகப்பனாருக்கு மகனுடைய தொழில் திறமை தெரிகிறது. மகனும் அதை ஜயமற அறிந்துள்ளான். நாட்டில் வியாபாரம் பெருவெள்ளமாகப் பெருகுகிறது. தானும் ஒரு தொழில் செய்தால் பெரும் வருமானம் வரும் என்பதை மகன் அறிவான். ஆனால், அவனுக்குத் தோன்றவில்லை. தஞ்சாவூரிலிருந்து இளைஞர் ஒருவர் சென்னை வந்து நவீனமான பொருள்களை விற்க ஆரம்பித்து அவரே சிலவற்றைச் செய்து இன்று அமெரிக்கா உள்பட பல நாடுகளில் பிராஞ்சு ஏற்படுத்தி 200 கோடி வியாபாரம் செய்கிறார். மகனும் தகப்பனாரும் அதுபோன்ற பலரை அறிவர். படிப்பு, அரசியல், கலை அரங்கங்களில் நாட்டமிருந்தால் அவர்கள் அத்துறைகளில் என்ன செய்யலாம் எனக் கருதலாம். தொழில் திறமை பலிப்பதை எவரும் அறிவர். திவாலான சிலரையும் அறிவர். நாட்டு நிலைமை, மகன் திறமை, தகப்பனார் அனுபவம் இதுபோன்ற முயற்சியை ஏற்குமானால், ஒரு முடிவுக்கு வரும்முன்னும் வந்த பின்னும் சமர்ப்பணம் செய்தால், அதை

நாகரீகத்தை நாளைக்கே பெறலாம்.

மகன் ஏற்பது பெரிய காரியம். தொடர்ந்த சமர்ப்பணம் பலிப்பது பெரிய காரியம். இன்றுள்ள நம் நிலைக்கு அதிகபட்ச முயற்சியை எடுத்துச் சமர்ப்பணம் செய்தால், அதிகபட்சம் என்பதாலேயே சமர்ப்பணம் அதிகமாகப் பலிக்கும். சிறு முயற்சியில் தெம்பு குறைவு. பெரு முயற்சியில் தெம்பு அதிகம். தெம்பு அதிகமாக இருப்பதால் அதிகமாகச் சமர்ப்பணம் பலிக்கும். இலட்சியம் பெரியதானாலும், தெம்பு அதிகமானாலும், நோக்கம் நேர்மையானாலும் சமர்ப்பணம் அதிகமாகப் பலிக்கும். சராசரிக்குக் கீழ் உள்ளவர் அவரைப் போன்றவர் ஊரில் முதன்மை எய்துவதைக் கண்டால், தொழிலில் முன்னோடியாக இருப்பதைக் கண்ணுற்றால் அவரைப் போலத் தானும் சாதிக்க முடிவு செய்து சமர்ப்பணத்தை நாடினால் அவருக்கு ஏற்பட்ட இடர்கள் இல்லாமல் இவருக்குப் பலிக்கும். அதுபோன்று ஒருவர் நிலைப்பது பெரிய காரியம். ஒருவர் செய்ததை அடுத்தவரும் செய்வது முடியும். எவரும் செய்யாத பெரிய காரியத்தை ஒருவர் செய்ய நினைத்து சமர்ப்பணத்தை நாடினால், கொஞ்ச நாள் சமர்ப்பணம் எப்பொழுதும் தவறவில்லை எனக் கண்டால் அவருக்கு முயற்சி பலிக்கும். சாதனை என்னுடையது என்ற எண்ணம் வராதவரை தோல்விக்கு இடமில்லை. வேலைக்கு ஜீவன் உண்டு. அது வேலை வளர்வதிலும், பெருகுவதிலும் தெரியும். வேலையின் ஜீவன் விழிப்படைந்தால், அதைச் சமர்ப்பணம் செய்பவருக்கு விரிவுபடும் சாதனையைச் சமாளிப்பதே பிரச்சனையாகும். பிரச்சனை, சிக்கல், குழப்பம் அவருக்கு வராது. ஒரு அமெரிக்கர் தினமும் புதியதாய் ஒன்றை கற்க முடிவு செய்தார். அவருடைய ஸ்தாபனம் அமெரிக்க மேஜேஜ் மெண்ட் அசோசியேஷன் AMA. அதன் தலைவராக உயர்ந்தார். தினமும் சமர்ப்பணத்தில் ஒரு புதிய விஷயத்தைச் சேர்ப்பது அவர் பாதையில் போவதாகும். புரட்சிகரமான முடிவெடுத்து புரட்சிகரமாக வெற்றி பெற்றவர் சிலரானாலும் அவர்கள் நமக்கு முன்னோடி. தான் அனுபவத்தில் கண்ட கொள்கைகளைப் பின்பற்றி அவர்கள் சாதித்தார்கள்.

**அருளால் அனுவேல்லாம் நிறைந்தால் புருஷன்
தங்கமயமாவான்.**

ஒருவர் systems-ஐ ஏற்று உலகப் பிரசித்தி பெற்றார். அடுத்தவர் பெரிய நெருக்கடியிலும் ஒருவரையும் வேலையை விட்டு நீக்கக் கூடாது, சம்பளத்தைப் பாதியாகக் குறைத்தாலும் பரவாயில்லை என உலகில் பிரசித்தி பெற்றார். இவை அறிவுடைமை. சமர்ப்பணத்தை அப்படி ஏற்பது ஆன்மீக அறிவுடைமை. மாபெரும் வெற்றியை அவர் தவிர்க்க முடியாது. அன்னையின் எந்த ஒரு கோட்பாடும் பெரும் வெற்றி பெறும். அனைத்துக் கோட்பாடுகளையும் சமர்ப்பணத்தால் ஏற்றால் வாழ்வு பரிமளிக்கும். Perfection சிறப்பைச் செயலில் எய்தும் திறமையுள்ளவர் பலர். தம் செயலில் ஒரு பகுதியிலும் சிறப்பை வலியுறுத்தினால் சாதனை வேலை, பணம், பிரபலமாக இருக்காது. மனம் ஆத்ம வளம் பெறும். செல்வச் செழிப்பு முகத்தில் தெரியும். மன வளம் பெரியது. ஆத்ம வளம் உடலிலும் முகத்திலும் ஆன்மீகப் பொலிவுடன் எழும். சாதகர்கட்கில்லாத பொலிவு அவர்கள் பிள்ளைக்கட்கு இருக்கிறது. சிலசமயம் இரண்டு தலைமுறை கடந்து அன்பரின் பேரக் குழந்தைகளில் அது தெரியும். அப்பொலிவு செயலில் வெளிப்பட்டால் சிலசமயம் பிரம்மாண்டமான நல்லதாக எழும். வேறுசமயத்தில் அப்பிரம்மாண்டமானது நல்ல காரியமானாலும் பெற்றோருக்குப் பயம் வந்து மனம் பீதியடைவர். பயம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

(தொடரும...)

ஏஃபைஸைல்

ஜீவிய மணி

நமக்கு எதைச் செய்ய முனைப்பிருக்கிறதோ, அது தேவையில்லாத சின்ன விஷயம். நம்மையறியாமல், நம்மை மீறிய நிலையில், எதைச் செய்வதற்கு உள்ளிருந்து உந்துதல் இருக்கிறதோ, அது பெரிய தெய்வ காரியம்.

ஊடுருவி உள்ளுறை பிரம்மத்தைக் காண வேண்டும்.

தமிழாக்கம்: திரு. N. அசோகன்

November 26, 1912

What a hymn of thanksgiving should I not be raising at each moment unto Thee! Everywhere and in everything around me Thou revealest Thyself and in me Thy Will and Consciousness express themselves always more and more clearly even to the point of my having almost entirely lost the gross illusion of “me” and “mine”. If a few shadows, a few flaws can be seen in the great Light which manifests Thee, how shall they bear for long the marvellous brightness of Thy resplendent Love? This morning, the consciousness that I had of the way Thou art fashioning this being which was “I” can be roughly represented by a great diamond cut with regular geometrical facets, a diamond in its cohesion, firmness, pure limpidity, transparency, but a brilliant and radiant flame in its intense ever-progressive life. But it was something more, something better than all that, for nearly all sensation inner and outer was exceeded and that image only presented itself to my mind as I returned to conscious contact with the outer world.

அழிவின் கருவியான போர், ஆக்கவின் கருவியாகாவிட்டால்
அதை ஒழிக்க முடியாது.

நவம்பர் 26, 1912

உங்களுக்கு நான் ஏன் நன்றி மடல் வாசிக்கக் கூடாது. எல்லா இடத்திலும் எல்லாப் பொருட்களிலும் தாங்கள்தாம் வெளிப்படுகின்றீர்கள். என்னுடைய ஜீவியத்திலும் தாங்கள்தாம் வெளிப்படுகின்றீர்கள். நான் என்ற உணர்வையே என்னை இழக்கும்படி நீங்கள் மேன்மேலும் என்னை ஆக்கிரமித்துவிட்டார்கள். உங்களுடைய ஒளியில் என்னுடைய சிறு குறைபாடுகள் தெரிந்தாலும் உங்களுடைய பிரகாசமான அன்பிற்கு முன்னால் இந்தக் குறைபாடுகள் எத்தனை நாள் நீடிக்கும்? என்னைத் தாங்கள் வடிவமைப்பதை ஒரு வைரத்தின் நாலாப் பக்கங்களிலும் பட்டைத் தீட்டுவதற்கு ஒப்பாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். வைரம் என்று சொன்னால் அதனுடைய திண்மை, கெட்டித்தன்மை, தெளிவு ஆகியவற்றை எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால், அதற்கு மேலும் என்னுடைய ஜீவியம் பிரகாசமான நிலையை எட்டியது. இதையும்கூட தாண்டிச் சென்றது என்று சொல்லலாம். உள்ளுணர்வு, வெளியுணர்வு என்று எல்லாவற்றையும் தாண்டிச் சென்றது. வைரத்தோடு ஒப்பிடும் ஒரு உவமையே நான் சுய நினைவிற்குத் திரும்பிய பிறகுதான் எனக்குத் தோன்றியது.

ஆத்ம விசாரம், அகந்தை அழியும்வரை, அகவனர்வின் தெளிவாக இருக்காது. புறவுணர்வின் ஆராய்ச்சியாகவே இருக்கும்.

It is Thou that makest the experience fertile, Thou who renderest life progressive, Thou who compellest the darkness to vanish in an instant before the Light, Thou who givest to Love all its power, Thou who everywhere raisest up matter in this ardent and wonderful aspiration, in this sublime thirst for Eternity.

Thou everywhere and always; nothing but *Thou* in the essence and in the manifestation.

O Shadow and Illusion, dissolve! O Suffering, fade and disappear! Lord Supreme, art Thou not there?

(continued - 3)

ஜீவிய மணி

நம்முடைய அழகைப் போற்றினால், அறிவை மெச்சினால்,
செல்வத்தைப் பாராட்டினால் நமக்கு ஏற்படும் சந்தோஷம்
பெருமை என்ற உருவில் வருகிறது. நம் நல்ல குணத்தை
மற்றவர் பாராட்டும் பொழுது நம்முள் எழும் சந்தோஷம்
அடக்கவணர்வை அளிக்கிறது.

திருடனுக்கும் பரிசளிக்க, தெய்வம் காணிக்கையைத் திருடும்.

நீங்கள்தாம் இந்த அனுபவங்களை வளமாக்குகின்றீர்கள்.
வாழ்க்கையை முன்னேற்றமயமாகவும் செய்கின்றீர்கள்.
ஒளியின் முன்னால் இருட்டை விரட்டி அடிப்பது அன்பிற்கு
எல்லா வலிமையும் தருவது. சாஸ்வதத்தை நோக்கி ஐடத்தின்
ஆர்வத்தை எழுப்புவது என்று எல்லாமே உங்கள்
செயல்பாடுகள்தான்.

எங்கும் நீங்கள்தாம் இருக்கின்றீர்கள். சாரமாகவும், படைப்-
பாகவும் இருப்பதே நீங்கள்தாம்.

நிழலே, பிரமையே! கரைந்து போங்கள். துன்பமே மறைந்து
போ! பரம்பொருளே நீங்கள் எங்கும் இல்லையா?

(தொடரும்-3)

ஜீவிய மணி

பிரார்த்தனையின் பலனுக்காக அன்னையை நம்பி
வணங்கினால் பலன் தவறாது கிடைக்கும். பலனைத் தரும்
அன்னையின் ஆன்மீக உயர்வை நம் ஆன்மாவில் உணர்ந்து
நெஞ்சம் பூரித்தால் பலன் பெறுவதுடன் வாழ்வு சிறந்து
ஜீவன் ஆன்மீகப் பெருவெளியில் அனந்தனின் அற்புதம் என
மலரும்.

எட்டுவதைவிட ஏற்படு சிரமம்.

The Life Divine – Outline

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கர்மயோகி

506. ஜீவாத்மாவுக்கு ஒருமையின் ஜூக்கியம் தெரியும்.
507. பிரிக்கும் மனத்துள் ஜூக்கியம் சிருஷ்டியாக வந்துள்ளது.
508. உடலில் மனம் தன்னையறியும் அகந்தையாக அறிகிறது.
509. பிறப்பு என நாம் கூறுவது ஜீவன் உடலை ஏற்படுது.
510. மனிதப் பிறப்புக்கு இரு அம்சங்களுண்டு.
 - 1) ஆன்மீக ஜீவன், 2) ஆத்மாவின் பர்சனாலிட்டி.
511. முழுமையான பல கோணத்தில் கூறிய கூற்றுகளே முழுமையைத் தெரிவிக்கும்.
512. சத்தியம் என்பது ஜீவனின் சுய-பெருவாழ்வு, சுய-ஞானம், சுய-ஆனந்தம்.
513. இரகஸ்யமாக இது பிரபஞ்சத்தை ஊடுருவுகிறது, இது பிரபஞ்சத்தைக் கடந்ததுமாகும்.
514. இந்த ஜீவனின் சத்தியத்திற்கு குறிப்பான, பொதுவான அம்சமுண்டு.
515. இது பெரு வாழ்வு, இது பிரம்மமான ஜீவன், சாஸ்வதமான அனந்தமானது.
516. இந்த சத்தியத்தை நாம் மூன்றாகக் காண்கிறோம்.
517. அவை ஆத்மா, புருஷா, ஈ-ஸ்வரா.
518. இந்த மூன்றும் அவற்றுடைய பவரும் எல்லா இயற்கையின் வாழ்வுக்கும் அடிப்படையாகவும் அனைத்துமாகவும் அமைகின்றன.
519. பிரம்மம், பிரபஞ்ச இயற்கை, நாம் ஆகிய மூன்றும் ஒருமையால் இணைக்கப் பெற்றுள்ளோம்.

அத்வைதம் முடியுமிடத்தில் ஸ்ரீ அரவிந்தம் ஆரம்பிக்கிறது.

520. இம்மூன்று அம்சங்கட்கும் இயற்கைக்கும் ஒருமையே தொடர்பு.
521. பிரம்மம் எல்லா சிருஷ்டியிலும் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருள்.
522. ஜூக்கியமான அளவற்ற முழுமையான திருஷ்டி சுய-பெருவாழ்வு.
523. நிரணயத்தைக் கடந்தது தன்னை அனந்தமாகவும், அனுவாகவும் நிரணயிக்கிறது.
524. மாறாதது இடையறாது மாறி அளவற்ற வேறுபாட்டை ஏற்படுத்துகிறது.
525. ஒன்று கணக்கிலடங்காத கூட்டமாகிறது.
526. பொதுவானது குறிப்பானதைச் சிருஷ்டித்து ஆதரிக்கிறது. அது ஜீவன்.
527. சிருஷ்டியில் பிரம்மத்திற்குச் சுபாவமுண்டு, என்றாலும் அது சுபாவம் தவிர மற்றதாகவுமாகும்.
528. ஜீவன் ஜீவியமாகும். என்றாலும் ஜீவன் எப்பொழுதும் ஜீவனாகவே இருக்கும். தன் ஜீவியத்தினின்று மாறும்.
529. பிரபஞ்சம் தனி மனிதனாகிறது. தனி மனிதன் பிரபஞ்சமாகிறான்.
530. பிரம்மத்திற்கு எந்தக் குணமுமில்லை. எல்லாக் குணங்களும் உண்டு.
531. ஈ-ஸ்வரன் செயலாற்றுபவன். எனினும் செயல்பட மறுப்பவன்.
532. மெளனமான சாட்சியாக இயற்கை செயல்படுவதைக் காண்பவன்.
533. மாயை சித்-சக்தி.
இயற்கை சக்தி.
மாயை இயற்கை, இயற்கை மாயை.

மனத்தால் சரணாகதியை ஏற்படு மலை ஏறுவது போலாகும்.

534. பிரபஞ்ச செயலும் அதன் முக்கியத்துவமும் நமக்குப் பிடிபடுவதில்லை.
535. மாஜிக் மாயை, அத்துடன் ஆச்சரியமான உண்மைகளை உற்பத்தி செய்யும்.
536. சுய-பெருவாழ்வு அனந்தம்.
அதன் ஜீவனும் செயலும் அனந்தத்தின் செயலாகும்.
537. சிறியது பெரியதை அளக்க முயல்வது அர்த்தமற்றது.
538. நாம் அறியாமையால் வாழ்வதால், அதன் மூலம் நமக்கு பிடிபடாது.
539. வேதம் கூறும் ஞானம் சத்தியத்தின் ஜீவியம், சித்தி.
540. அஞ்ஞானம் சத்தியத்தை அறியாதது, அசித்தி.
541. வேதாந்தம் சித்தி, அசித்தியை வித்யா, அவித்யா என மாற்றிற்று.
542. வித்யா என்பது ஏகனை அறிவது.
543. அவித்யா என்பது பலவற்றை அறிவது.
544. ‘பல’வற்றை அறிவது இருள்.
545. ஏகனை அறிவது பெரும் இருள்.
546. ஜீவியத்தின் விவரங்களை ஊட்டிருவினால் மட்டும் பலன் வரும்.
547. அறிவு கூறுவது அறிவுக்கு மட்டும் பொருந்தும்.
548. ஜீவியம் என்பது நமக்கு மனம்.
549. எப்படி ஜீவியம் பரமாத்மாவாயிற்று என அறிவது சுப்ரீம் வெற்றி.
550. பிரம்மம் பிரியமானால் ஏகன் அநேகனாவதையும் அநேகன் ஏகனாவதையும் நாம் ஏற்க வேண்டி வரும்.

(தொடரும்)

ஒழிஷ்ணலை

தனக்குப் பிடிப்பதைச் சிறந்த அபிப்பிராயமாகவும், உயர்ந்த ஞானமாகவும் கருதுகிறோம்.

மனித சுபாவம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கர்மயோகி

நல்ல பணம் கெட்ட செலவுக்குப் போகாது, கெட்ட பணம் நல்ல செலவுக்கு உதவாது. படிப்பில்லாதவர் பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தினாலும், அந்தப் பல்கலைக்கழகத்தில் படிப்புத் தவிர மற்றவையெல்லாம் சிறப்பாக விளங்கும். படிப்பு அந்த எல்லைக்குள் வாராது.

நமக்கு குணம், சுபாவம், கர்மம் இருப்பதைப் போல வாழ்க்கைக்கும் உண்டு. அதை நம் அந்தரங்க வாழ்வு மூலம் சிறிதளவு தெரிந்து கொண்டாலும் பெரும்பலன் கிடைக்கும். இந்தக் கோணத்தில் விஷயங்களை நினைவுபடுத்தி ஆராய்ச்சியிலீடுபட்டால், கிடைக்கும் ஞானம் பெரும்பலன் தரும்.

செய்த வேலைக்குப் பலன் எனக்கு வேண்டாம் எனச் சொல்ல மனிதனுக்கு உரிமையில்லை. அவனைத் தேடி வரும்; வற்புறுத்தியும் வரும். மகனாயிற்றே என்றில்லாமல், வெளியே போ என்றால், எவ்வளவுதான் மகன் கடமையோடு செயல்பட்டாலும், நினைவிருக்கும்வரை உயிர் பிரியும் நேரத்தில் மகனை அவர் பார்க்க முடியாது.

யாருக்கு உதவி செய்கிறோம், என செய்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் (impersonal) உதவி செய்ய முடிந்த இடங்களிலெல்லாம் உதவி செய்தால், உதவி பின்னால் தேவைப்பட்டாலும், படாவிட்டாலும், சட்டமாகவும், சந்தர்ப்பமாகவும், முகம் தெரியாதவரின் நல்லெண்ணமாகவும், அளவு கடந்த உதவியை வாழ்க்கை அளிக்கும். உதவிக்குண்டான சட்டம் உபத்திரவத்திற்கும் பொருந்தும். நாம் செய்த காரியம் யாருக்கும் தெரியாது. ஆனால் நாடு பயன்பட்டது. இன்று நாட்டின் செல்வம் முழுவதும் திரண்டு வந்து என்னை ஏற்றுக் கொள் என்று கேட்பதைக் காணலாம். இது வாழ்வின் இயல்பு.

தான் கண்டதே ஆக்ம ஞானம்.

தரித்திரத்தை அனுபவிப்பதற்காகப் பிறந்தவர்களை, அறியாமையின் பெருமையைக் கொண்டாடுபவர்களை அழைத்து வந்து, தரித்திரத்தைப் போக்கினால், அறிவை ஊட்டினால், முதற்காரியமாக, தரித்திரமும், அறியாமையும் வரும். அடுத்தாற் போல் நாம் செய்வதால் அவர்கள் நஷ்டமடைகிறார்கள் என்ற சொல் எழும். பிறகு ‘நம் உலகத்தில்’ தரித்திரம் போகும், அறியாமைக்கே இடமில்லை என ஆகும்.

மனிதர்கள் குணம் நமக்குத் தெரியும். அதைத் தாண்டி ஸ்தாபனத்தின் குணத்தை அறிவோம். சமூகம் அதைக் கடந்தது. அதையும் நாம் ஓரளவு அறிவோம். வாழ்வு இவற்றைக் கடந்த நிலையிலிருக்கிறது. இதையும் ஓரளவு அறிவோம், சற்று அதிகமாக நாம் வாழ்வைப் புரிந்து கொண்டால் பலனுண்டு. வியாபாரிக்கு மார்க்கெட்டைப் புரிந்தால் அது பெரிய சேவை செய்யும். மனிதனுக்கு வாழ்க்கை புரிந்தால் அதனால் எந்தச் சேவையையும் எந்த அளவிலும் செய்ய முடியும்.

ஒரே சேவைக்குப் பதிலாக நாம் தரும் பலன் பெறுபவர்கள் நிலையைப் பொறுத்தது. வக்கீல் செய்யக்கூடிய உதவிக்கு ரூ.1000 கொடுத்தால் அதே வேலையை வக்கீல் குமாஸ்தா செய்தால் ரூ.100 அதிகம் என்று நினைப்போம். நமக்கு வலிமையுள்ள இடம் உண்டு. வாழ்க்கைக்கு அந்த வலிமையுள்ள இடத்தில் நம் வலிமை செயல்பட்டால் சிறு முயற்சிக்குப் பெரிய பலனுண்டு.

மாதம் என்ன சம்பளம் வேண்டும் என்று கேட்டவருக்கு ரூ.2000 வேண்டும் என்று சொல்ல வாய் கூசி தம் நிலையைக் கருதி ரூ.1500 கேட்டார். பிறகு அவருக்கு இந்தச் சட்டம் வாழ்வில் செயல்பட ஆரம்பித்த பொழுது தினமும் ரூ.2000 கேட்கிறார். கொடுக்கிறார்கள். அதிகம் என்று நினைக்கவில்லை. குறைவாய் கொடுத்தாக நினைக்காதீர்கள் என்று சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள். தன் வலிமையையும், வாழ்வின் வலிமையையும், அவை இனையும் இடத்தையும் கண்டு செயல்படுவதன் பலன் இது.

உடலின் ஜீவன் பிரபஞ்ச முழுவதும் பரவியுள்ளது.

வலிமை ஓர் அம்சம். இனிமை பெரியது. சத்தியம் மிகப் பெரியது. நமக்குத் தெரிந்த அத்தனை அம்சங்களும் வாழ்வுக்குண்டு. நம் கடந்த கால வாழ்வை அலசிப் பார்த்தால் ஏதாவது நமக்கு இழப்புள்ளதா என நினைத்தால் ஒன்று, இரண்டு புரியும். அது பயன்படும்.

மனிதனை மனிதனாக்குவது குடும்பம். ஸ்தாபனத் தொடர்பு அதிக உயர்வைக் கொடுக்கும். சமூகத்தில் நடுவில் இருக்க முடிந்தால் உடனே உயரலாம். வாழ்வு அதைவிடப் பெரியது. அதைவிடப் பெரியதொன்றுண்டு. அது அன்னை.

அதிகமாக வேலையை அறிவது:

நாம் செய்யும் வேலைகளில் குறைந்தபட்சத் திறமையிருந்தால் ஓரளவு பலன் வரும். அதிகப்பட்சத் திறமை வேண்டும் என்பது தேவையில்லை. அதனால் பெரும்பாலும், அதிகப்பட்சத் திறமையை நாம் நாடுவதில்லை. எந்தத் தொழிலிலும் முதலானவர்களை எயும், கடைசியில் உள்ளவர்களையும் ஒத்திட்டுப் பார்த்தால் இந்த வித்தியாசம் தெரியும். நாம் முதலானவர்களைத் திறமைசாலி எனவும், அது நமக்கு வாராது எனவும் கொள்கிறோம். திறமைசாலிக்கிருப்பது திறமையில்லாதவனுக்கு வாராது என்பது உண்மை. உழைப்பால் பெறக் கூடியன் என்பவையுண்டு. அவற்றை முயற்சியால் பெறலாம் என்பது உண்மை. முயற்சியால் பெறக் கூடியதை முழுவதும் பெற்றால் ஓரளவு திறமையும் வளரும் என்பது உண்மை.

நான் இங்குக் குறிப்பிடுவது முயற்சியால் பெறக் கூடியதே ஆகும். நம் திறமை பூரணமாகப் பலிக்க நம் முழு முயற்சி உதவும். தற்சமயம் நம் திறமை ஓரளவே பயன்படுகிறது. அதை முழுவதுமாகப் பயன்படுத்துவதே எனது குறிக்கோள். இது போன்ற முயற்சியால் திறமை இருமடங்கு உயரும். அதை நாம் பெற வேண்டும்.

அழைப்பு ஒன்றேயானாலும் அவை வேறு.

இன்று நம் திறமை முழுமையாகப் பயன்படாததற்குரிய காரணங்கள்,

- தொழிலில் ஆரம்பத்தில் கற்றுக்கொண்ட முறையே தவறானது.
- பயிற்சி தேவைப்பட்டதைப் பயிற்சியில்லாமல் செய்வது.
- வேலைக்குரிய முறைகளைப் புறக்கணித்து வேலை செய்வது.
- குறைந்தபட்சப் பலன் போதும் என்று நினைப்பது.
- வேலைக்குரிய பொறுப்பை மனம் ஏற்காதது.
- வேலையின் பகுதிகள் எவை என்று அறிய முற்படாதது.
- வேலையை வேலைக்காகச் செய்யாமல் வேறு காரணத்திற்காகச் - பலனுக்காகச் - செய்வது.
- தொழிலில் முன்னேற்றத்தை நாடாதது.
- வேலைக்கான சிறப்பம்சங்கள் உண்டு என்பதையே அறியாதது.
- தரக்குறைவான முறைகளையே சிறந்த முறை எனப் புரிவது.
- தரக்குறைவான முறைகளை ஆதாயமான முறை என நம்புவது.

இதற்கெதிரான முறைகளை மனம் நாடினால், ஆரம்பத்தில் கற்றுக் கொண்டவற்றை இப்பொழுது விலக்கினால், தேவையான பயிற்சியை எடுத்துக் கொண்டால், வேலைக்குரிய முறைகளை வேதவாக்காக ஏற்றால், அதிகப்பட்சப் பலனை எதிர்பார்த்தால், முழுப் பொறுப்பையும் மனம் ஏற்றுக் கொண்டால், வேலையின் எல்லாப் பகுதிகளையும் முழுமையாக அறிய முயன்றால், வேலையை வேலைக்காகவே செய்யும் மனப்பான்மையைப் பெற்றால், தொழிலில் முன்னேற்றத்தை நாடினால், வேலையின் சிறப்பம்சங்கள் எவை என அறிந்து அவற்றைக் கற்றுக் கொண்டால், தரக்குறைவான முறைகளை

அழிந்து போகும் விரிந்த நுணுக்கமும் மனிதனை எதிர்பார்க்கச் செய்யும்.

முழுமையாகத் தவிர்த்தால் வேலையை அதிகமாக அறிய முடியும்.

இந்த முயற்சியால் தம் தொழிலில் எவரும் முதலாக இல்லாவிட்டாலும், முன்னணியில் வர முடியும்.

உடல் நலம் பேணுதல் :

சிறிய பிரச்சனைக்குப் பெரிய முயற்சி எடுப்பவரையும், பெரிய பிரச்சனையைச் சிறு முயற்சியால் விலக்குபவரையும் நாம் காண்கிறோம். நம் ஜீவனின் பகுதிகள் ஆன்மா, மனம், பிராணன், உடல் எப்பகுதி ஓர் அளவு முன்னேறினாலும், எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அப்பலன் ஓராவு கிடைக்கும். உயர்ந்த பகுதியின் வளர்ச்சி மற்ற பகுதிகளில் அதிகமான பலனைத் தரும்.

உடல் கடைசி நிலையிலுள்ள பகுதி. வெண்கலம் போன்ற உடல், தெளிந்த மனத்திற்கு அஸ்திவாரம். ஒருவகையில் உடல் கடைசிப் பகுதியானாலும், எதிரான வகையில் உடலே ஜீவனின் தலைசிறந்த பகுதியாகும். அன்னையின் யோகத்தின் அடிப்படை அதுவானதால், பக்தர்கள் உடலைப் பேண ஆரம்பித்தால் பலன் அதிகம்.

எவருக்கும் சொந்தமான உடல் உபாதைகள் சிறியன, பெரியன எனப் பல இருக்கும். அதற்கான முயற்சியை எடுத்தால் அவற்றை அறவே நீக்க முடியும். அறவே நீக்குவதால் உடலின் திறம் அதிகமாகும்.

எனக்கு அறிவில்லை. 40-க்கு மேல் வாங்கிய மார்க்கை நான் அறியேன் என்பது உண்மையானால், அவன் தன் தூக்கம், சாப்பாடு, விளையாட்டு, உடற்பயிற்சி ஆகியவற்றை ஒழுங்குபடுத்தினால் 40 மார்க் 55 ஆகும். உள்ள திறமைக்கு உடல் அதிகம் பெற்றுத் தரும். அதிகமாகச் சாப்பிடுவன் அளவோடு சாப்பிட்டால் உடல் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும். களைத்துப் போகும்வரை விளையாடினால் படிக்க முடியாது. உடற்பயிற்சி செய்தால் உடல் தெளிவறும். படுக்கும்முன் உள்ள

சொத்தும், சுதந்திரமும், கல்வியும் பண்புமாக மாற வேண்டும்.

எண்ணங்கள் தூய்மையானதானால், தூக்கம் தெளிவாக இருக்கும். இதுபோன்று முறைப்படுத்தியதால் மட்டுமே மனிதன் கணிசமாக முன்னுக்கு வரமுடியும்.

சாப்பிடும்பொழுது ரூசிக்காகச் சாப்பிடுகிறோம். உணர்வை நாக்குக்குச் சொல்வது உணவு. உடல் நலத்தைக் கருதி அதற்காகச் சாப்பாட்டை மாற்றினால் உடலின் தெளிவு அதிகமாகும். மது கெடுதல் என்று தெரியும். காப்பியில் உள்ள caffeine கெடுதல் என்பதைக் கருதுவதில்லை. நம் உடலுக்கு அதேபோல் நல்லது எது, கெட்டது எது என்று நாம் இதுவரை நினைத்திருக்கின்றோமா என்றால், எத்தனை பேர் ‘ஆமாம்’ என்பார்கள். அவர்களில் எத்தனை பேர் அதைப் பின்பற்றுவார்கள். இவை உடல் நலத்தின் தரத்தை உயர்த்தும்.

வைட்டமினுடைய முக்கியத்துவம் தெரிந்தபின் சில துளி வைட்டமின் செய்யும் அற்புதம் நாம் அறிந்தது. அதேபோல் ‘attitude’ நம் மனப்பான்மை உடல் விஷயத்தில் மாறினால், அச்சிறு முயற்சிக்கு நல்ல பலனுண்டு.

உடல் நலம் பற்றிய புத்தகங்கள் வெளிநாடுகளில் அதிகமாக விற்கின்றன. நம் நாட்டில் பரவலாக அது இன்னும் வரவில்லை. தினமும் அரை மணி உடற்பயிற்சியின் பலனைப் புதியதாக ஆரம்பித்தவர்கள் கண்டு வியப்படைகிறார்கள். அதனால் அறிவே சுறுசுறுப்படைகிறது என்பதும் அதில் விசேஷம்.

உடலின் ஆன்மீகத்தைப் பற்றியும், மனிதன் இதுவரை அறியாத அதன் அற்புதமான திறமைகளைப் பற்றியும் அன்னை எழுதியவை ஏராளம். ஆசிரமத்தில் உடற்பயிற்சிக்கு முதலிடம் உண்டு. வலுவான உடல், பலமற்ற உடல், அறிவான உடல், ஆன்மாவை வெளிப்படுத்தும் உடல், அற்புதங்களைச் சாதிக்கும் உடல், அன்பை வெளிப்படுத்தும் உடல் என உடலின் சிறப்புகளை ஏராளமான தலைப்புகளில் அன்னை நீண்ட விளக்கமாக எழுதியிருக்கிறார்.

(தொடரும்)

ஒழிகளை

ஜீவியம் சுத்தியானால் சுத்தியமான ஜீவன் சிருஷ்டியான ஜீவனாகிறது.

ஆன்மீக மற்றும் மனோத்துவ உண்மைகள்

(ஜூன் 2021-லிருந்து தொடர்ச்சியாக...)

N. அசோகன்

73. உண்மை என்பது ஒரு நேர்கோடு இல்லை. மாறாக, பூகோளம்போல உருள்ளடையானது. மனித அறிவு ஒரு பக்கத்தைத்தான் பார்க்கக்கூடியது. ஆனால், சத்தியஜீவியம் பல பக்கங்களையும் பார்க்கக்கூடியது. ஆகவே மனித அறிவைவிட சத்தியஜீவியம் உண்மையை அதிகம் சார்ந்துள்ளது.
74. விழிப்புணர்வு குறைந்தவர்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு தீவிரமான சுவையை நாடும்பொழுது அடுத்தவர்களைத் திட்டி, துன்புறுத்தி, அந்தத் தீவிரச் சுவையை தேடிக்கொள்கிறார்கள். அதன்படி பார்க்கும்பொழுது கொடுமை என்பது விழிப்புணர்வு குறைவிலிருந்து பிறக்கிறது என்று தெரிகிறது.
75. அடுத்தவருடைய கண்ணோட்டத்தை நாம் ஏற்படு என்பது நம்முடைய அறிவு விரிவடைவதற்கு அடையாளமாகும். அப்படி விரிவடைவது நம் அறிவு சத்திய ஜீவியமயமாவதைக் குறிக்கும்.
76. ஆசை இல்லாத மனிதன் எதற்கும் நகரமாட்டான். ஆகவே அவனை நகர்த்துவதற்காக இயற்கை மனிதனுக்குள் ஆசையை விடைத்தது. ஆசை இல்லாதவன் நகரமாட்டான் என்றால் அதிக ஆசையை வளர்த்துக் கொண்டவன் கூடுதலாக, சுறுசுறுப்பாக இருப்பான். ஆனால் ஆசை குறைந்த நிலை, ஆசை மிகுந்த நிலை, இவை இரண்டுமே தவறான மனநிலைகள்தாம். இயற்கை ஓர் இடைப்பட்ட மிதமான ஆசை நிலையையே விரும்பும்.
77. நம்முடைய பர்சனாலிட்டியில் மனவுறுதி என்பது நம் எண்ணங்களைச் செயல்படுத்தும் சக்திகொண்டது. அறிவு

உடலுறவு அதன் உச்சம்.

நம்மை வழிநடத்துகிறது. உறுதி செயல்படுத்துகின்றது. உடம்பு நிறைவேற்றுகின்றது.

78. உள்ளெழுச்சி என்பது நம் பகுத்தறிவைத் தாண்டிய மனநிலையைக் குறிக்கிறது. ஆனால் விஞ்ஞானம் பகுத்தறிவைத் தாண்டிய நிலையை பகுத்தறிவு அற்ற நிலை என்று குறிக்கிறது. விஞ்ஞானம் அதை எப்படி வர்ணித்தாலும் ஆக்கப்படுவமான வேலைகள் எல்லாமே உள்ளெழுச்சியில் இருந்து பிறப்பவைதாம்.
79. நம் மூளையிலிருந்து அறிவு பிறப்பதாக விஞ்ஞானம் சொல்வது தவறு. மனித அறிவு என்பது தானே சுயமாக, சூட்சமமாக இருக்கின்ற ஒரு சக்தியாகும். அது நம்முடைய மூளையின் வழியே தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்கிறது. நம் மூளையை முன்னிறுத்தி அறிவைப் பின்னிருத்துவது குதிரைக்கு முன்னால் வண்டியை நிறுத்துவது போலாகும்.
80. உடம்பும் உயிரும் சூட்சமமான ஒரு கயிற்றால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளன. அந்தக் கயிறு அறுபடும்பொழுது உடலும் உயிரும் பிரிந்து இறப்பு நேர்கிறது.
81. இறந்த வரை உயிர்ப்பிக்க முடியாது என்பது விஞ்ஞானத்தின் கருத்து. ஆனால் ஏன் இந்த நிலைமை என்பது விஞ்ஞானத்திற்குத் தெரியாது.
82. ஜட உலகில் நிகழ்வனவெல்லாம் சூட்சம உலகில் ஏற்கனவே நிகழ்ந்தவற்றின் வெளிப்பாடுகள்தாம். எனவேதான் சகுனங்கள் ஜட உலகில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை அறிவிப்பதாக அமைகின்றன.
83. நம்முடைய ஜீவனில் வெளியில் தெரிவதாக அமைந்திருக்கக்கூடிய ஒரே பாகம் நம்முடைய உடம்புதான். நம்முடைய பிராண்மையம், அறிவு, ஆன்மா என்று இந்த மற்ற பாகங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால், உண்மையில் பார்த்தால் கண்ணுக்குத் தெரியாத

இந்த மூன்று பாகங்கள் உடம்பைவிட அளவில் பெரியதாக இருக்கின்றன.

84. விஞ்ஞானத்தைப் பொறுத்தவரை மனிதனுடைய மூளையும், அறிவும் உலகிலேயே மிகவும் நுட்பமான பொருட்கள் ஆகும். ஆனால், ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் அவ்வளவு நுட்பமாக இருந்தாலும் மனிதனுடைய அறிவு அறியாமையில் தான் மூழ்கி இருக்கிறது.
85. மரபுக்கூறுகள் மூலம் பெற்றோர்களுடைய உடலமைப்பில் உள்ள அம்சங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போகின்றன என்பதை விஞ்ஞானம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஆனால், பெற்றோர்களுடைய குணாதிசயங்கள் அதே மரபுக் கூறுகள் மூலம் பிள்ளைகளுக்கும் போகிறது என்பதை விஞ்ஞானம் மறுக்கிறது. ஆனால் சூட்சமமாக இதுவும் நடக்கிறது என்பதுதான் ஆன்மீக உண்மை.
86. ஜடத்திலிருந்து உயிரினங்கள் தோன்றியதற்கும், மூளையிலிருந்து அறிவு தோன்றுவதற்கும் பெளதீகம் மற்றும் வேதியியல் நிகழ்வுகளே காரணம் என்று விஞ்ஞானம் கூறுவதை ஏற்க முடியாது. கண்ணுக்குத் தெரியாத சூட்சம சக்திகளும் இதற்கு காரணமாகத்தான் இருக்கின்றன. அப்படி இல்லையென்றால் மனிதனிடமிருந்து சத்தியஜீவிய மனிதன் பிறப்பதற்கு வழியே இல்லை.
87. நம்முடைய மேல்நிலை பர்சனாலிட்டியைவிட நம்முடைய ஆழ்நிலை பர்சனாலிட்டி மிகவும் பெரியதாகும். மேலும் நம் ஆழ்நிலை பர்சனாலிட்டி மேல்நிலை பர்சனாலிட்டிக்கு எதிரானதாக இருக்கும்.
88. வடிவமில்லாத நம்முடைய எண்ணங்களும் உணர்ச்சிகளும் நிஜமானவை என்று விஞ்ஞானம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. நம்முடைய ஆன்மாவுக்கும் வடிவமில்லை;

சக்தி உணர்வாவது ரசனை.

பழையது புதியதானால் ரசனை உச்சத்தை எட்டும்.

- இருந்தாலும் அதுவும் உண்மையில் இருக்கிறது என்பதை விஞ்ஞானம் நம்ப மறுப்பது வியப்பாக உள்ளது.
89. பரினாம வளர்ச்சியில் கீழிருந்து பார்க்கும்பொழுது உயிரும், அறிவும் ஜடத்திலிருந்து தோன்றியுள்ளன. ஆனால் மேலிருந்து பார்க்கும்பொழுது உயிரும், ஜடமும் மனதிலிருந்து தோன்றியுள்ளன.
90. ஜட உலகில் ஆண், சக்தி மிகுந்தவனாகவும், பெண், சக்தி குறைந்தவளாகவும் கருதப்படுகிறாள். ஆனால் சூட்சும் உலகில் பெண் நியதிதான் சக்தி மிகுந்ததாகவும், ஆண் நியதி சக்தி குறைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது.
91. நாம் அற்புதம் என்று விவரிப்பது உயர் நிலையில் உள்ள ஒரு சக்தி கீழ் நிலையில் செயல்படுவதாகும். அதனுடைய நிலையில் இயற்கையாகத் தெரிவது கீழ் நிலையில் அற்புதமாகத் தெரிகிறது.
92. மனித சுபாவத்தில் சத்வ குணம், ரஜோ குணம், தமோ குணம் மூன்றும் சமநிலையில் கலந்திருப்பது நன்றாகும். சத்வ குணத்தினால் கிடைக்கும் அறிவிற்கு, ரஜோ குணத்தினுடைய சக்தியும் தேவைப்படுகிறது. ரஜோ குணத்தின் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்த தமோ குணத்தின் மந்தமும் உதவும்.
93. நமக்குள்ள சிறந்த ஆதாரம் நம்முடைய அறிவுதான். இயற்கை வளங்கள் குறைகின்றபொழுது நம் அறிவு வளத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்தப் பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க முடியும்.
94. மேல் இருக்கும் அறிவு, கீழ் இருக்கும் வேலையை நிர்ணயிக்கும்பொழுது உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கிறது. ஆனால், வேலையை முதலில் செய்துவிட்டு, பின்னர் அனுபவத்தால் அறிவைச் சேகரம் செய்யும்பொழுது உற்பத்தித் திறன் குறைகிறது.

கருத்தரிக்க உள்ளணர்வு தேவை.

95. முதல் மற்றும் டெக்னாலஜியைவிட organisation மேலும் சக்தி வாய்ந்தது என்பதை பலர் அறிவதில்லை. குறைந்தபட்ச என்றியை செலவு செய்து அதிகப்பட்சப் பலனைத் தரக்கூடிய சாதனம் அது. ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து செயல்படக்கூடிய ஆப்பரேஷன் systems-ஐ உருவாக்கி அதன்மூலம் organisation செயல்படுகிறது.
97. பழங்காலத்தில் தேவையாக இருந்த ஒன்று இப்பொழுது தேவையில்லாமல் போவதை நாம் காலம் கடந்த விஷயம் என்கிறோம்.
98. சமூகத்தின் அடிமனதில் இருக்கின்ற அறிவிற்கு வெளிப்படையாக வடிவம் தருபவர் முன்னோடியாவர். இப்படிப்பட்ட முன்னோடிகளின் புரட்சிகரமான செயல்பாடுகளின் காரணமாகத்தான் சமூகம் முன்னேறுகிறது.
99. முன்னோடிக்கு எதிர்ப்பு வந்தால் அவர் சமூகம் தயாராவதற்குமுன் வந்துவிட்டார் என்று அர்த்தம். அவருக்கு ஆதரவு கிடைத்தால் உரிய நேரத்தில் வந்துள்ளார் என்று அர்த்தம். அவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் எதிர்ப்புதான் கிடைக்கிறது என்பதை வைத்துப் பார்க்கும் பொழுது பெரும்பாலும் அவர்கள் சமூகம் பகுவும் அடைவதற்கு முன்னேயே வந்துவிடுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது.
100. தனியடைமைக் கொள்கைகளைவிட கம்யூனிஸ்ப் பொதுவடைமை சிறந்த அரசியல் முறையாகும். மக்கள் தாமாகவே பொதுவடைமைக் கொள்கைகளை ஏற்றிருந்தால் அதன் சிறப்பு வெளிவந்திருக்கும். ஆனால் அரசாங்க நிர்ப்பந்தம் பொதுவடைமையை மக்கள் உதறித் தள்ளும் நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது.

(தொடரும்-4)

ஒக்ஜெஸ்டெஷன்

சிருஷ்டியை ஆன்மாவுக்கு உயர்த்தினால் சிருஷ்டியின் நிலையுயரும்.

நெஞ்சுக்குரிய நினைவுகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ கர்மயோகி

கவனிக்க வேண்டிய கருத்துகள்:

- யோகத்திற்கு வந்த மனிதனுக்குச் சொல்வதற்குள்ள-வற்றைச் சொல்லி முடிக்க முடியாது. அதனால் சொல்லாமலிருக்கக் கூடாது.
சொந்தமாகப் புரிவது பலன் தரும்.
பிறப்பில் வந்த அம்சம் செயல்படும்.
- அன்னை பிறப்பில் பெறாததை, கேட்காமல், கேட்கத் தெரியாமலிருக்கும் பொழுது முழு நிறைவு பெறும்படிக் கொடுப்பார்.
கொடுப்பதை முழுவதும் பெறும் ஆத்மா இனி பிறக்க வேண்டும்.
உலகையும், பிரபஞ்சத்தையும் உள்ளம் விரிந்து ஏற்று அவற்றிற்கு முழுமை தந்து
அதன் வழிதான் முழுமை பெறும்.
- முழுமை முற்பிறப்பிற்கு முந்தையது. உண்மை உள்ளத்தைக் கடந்தது.
- இதம், இங்கிதம், பதம், பக்குவம் ஆகியவை நம் தமிழ்ச் சொற்கள். ஒரு முறையாவது அவற்றைக் குறிக்காமல் என்னால் எழுத முடியாது.
இதுவரை நான் எழுதிய அனைத்தின் தொகுப்பையும் கடந்த கருத்துள்ளவை இச்சொற்கள்.
- பிறருக்கு எது முக்கியமோ அதை அவர் கேளாமல் செய்வது பெருந்தன்மை.

உலகில் சிறுஷ்டி உடலுக்குரியது.

- எது தனக்கு அவசியம் என அவர் அறியாததை நாம் அறிந்து செய்வது பரநலம் Self-giving.
ஆண்டவனுக்கு எது முக்கியமோ அதைச் செய்வது பக்தி.

இறைவன் மனித இதயத்தில் எழுப்பும் எழுச்சியை ஏற்படு பக்தியைக் கடந்தது.

அதையும் தேடும் மனநிலையையும் நான் இழந்து விட்டேன் என்பது அழகு.

சௌந்தர்யம் புற அழகு. ஸாவண்யம் அக அழகு.

இரண்டும் சேர்ந்த இறைவனின் அழகை விவரிக்க இதுவரை சொல் எழவில்லை.

நம் மனநிலை அச்சொல் எழும் பாசறையாகும்.

அச்சொல் எழுவது புதிய தமிழ் உரைநடைக்கு அடிகோலும்.

- நம் நாட்டின் மக்களுக்கு
 - தன்னம்பிக்கையில்லை.
 - தன் நிலையைக் கர்மம் என ஏற்றுக் கொள்வார்.
 - முன்னுக்கு வரும் ஆர்வமில்லை.
பிறரை அழித்து பெருமைப்படும் ஆசையிருக்கிறது.
 - மெய் சொல்லமாட்டார்கள். பொய்யை முழுவதும் சொல்வார்கள்.
 - ஏமாற்றுவதில் கெட்டிக்காரர்கள்.

உடலின் சிறுஷ்டி ஆன்மாவின் சிறுஷ்டியானால் அதுவே உச்சகட்டம்.

- எதுவும் செய்யாமல் எல்லாம் வேண்டும் என்ற மனப்பான்மையுண்டு.
- இந்த நாட்டின் குணங்கள் நம்மிடமிருக்கும். அது தெரியாது. அவற்றிலிருந்து முழு விடுதலை பெறுவது அவசியம்.
- இவையனைத்தும் சமர்ப்பணத்திற்குத் தடை.
- கெட்டதை விடுவதைவிட நல்லதை விடுவது சிரமம்.
- உதாரணமாகக் குடும்பத்திற்குக் கடமையைச் செய்வது உயர்ந்தது.
- இதை என் விடவேண்டும்?
- விடுவதில் என்ன கஷ்டம்?
- எப்படி விடுவது?
- விட்ட பிறகு என்ன நிலைமை?
- மனம் எதை ஏற்றாலும் அது தடை. அதனால் அதை விடவேண்டும்.
- நல்லது என்பதால் விட மனம் சம்மதிக்காது என்பதால் சிரமம். எல்லாத் தடைகளும் அழிய வேண்டும் என்பதால் விடுவது அவசியம். விட முடியாததை சமர்ப்பணம் அழிக்கும்.
- விட்டபின் கடமை சமர்ப்பணத்தால் ஏராளமாகப் பூர்த்தியாகும்.
- கடமையைச் சமர்ப்பணம் செய்வது கடைசி கட்ட சமர்ப்பணம்.
- இதற்கடுத்த நிலை:
- எதையும் செய்வது அவசியமில்லை.
- செய்யாமலிருந்தால் அதிகமாகப் பூர்த்தியாகும்.

ஆன்மாவின் சிருஷ்டி உச்சகட்ட சிருஷ்டி.

- சமர்ப்பணமும் செய்ய வேண்டியதில்லை.
- அந்நிலையில் சமர்ப்பணம் இயல்பான நோக்கமாகும்.
- [உயர்ந்த கருத்தை ஏற்று நேரம் வரும் பொழுது செய்வது உயர்ந்தது.
- நாணயத்தை அப்படி ஏற்றவருண்டு.
- நாணயம் அவர் வாழ்வில் ஒரு அபிப்பிராயம் என்று கூறலாம்.
- அபிப்பிராயம் என்பது மனம் பெற்றது.
- (Vital) உயிர் பெற்ற அபிப்பிராயத்தை (attitude) நோக்கம் என்கிறோம்.
- அபிப்பிராயத்தை விட நோக்கம் வலிமையானது.
- உயிரின் நோக்கத்தை விட உடலின் நோக்கம் பலமானது (motive).
- Motive என்பதை உயிரின் நோக்கம் அல்லது ஜீவனின் நோக்கம் எனலாம்.]
- சமர்ப்பணமும் செய்யத் தேவையில்லை என்ற நிலையில் ஜீவனே சமர்ப்பணத்தைத் தன் நோக்கமாகக் கொள்ளும்.
- சத்திய ஜீவன் அதையும் விட்டுவிட்டு இருப்பதே இலட்சியம் (to be) என்றிருக்கிறான்.
- சமர்ப்பணமும் தேவையில்லாத மனிதன் சத்திய ஜீவனின் நிலைக்கு முன்னிலையை அடைகிறான்.
- பிறர் கர்மத்தில் தலையிட எவருக்கும் உரிமையில்லை.
- பகவான் தருவதை ஒருவர் அவரே விரும்பி மனம்மாறி கர்மத்தை இழுக்கச் சம்மதிக்காமல் பெற முடியாது.

பழுத்த மனித ஆன்மாவில் தெய்வீக ஆன்மா, புதிய ஆன்மாவைச் சிருஷ்டிக்கிறது.

“நான் என் ஏழ்மையை விடமாட்டேன். எனக்கு அதிர்ஷ்டம் தேவையில்லை” என்பது மனித குலத்தின் குரல். இதை பகவான் (taste of ignorance) அஞ்ஞான ரஸனை என்கிறார்.

யோக ஆர்வம், யோகத் தகுதி என்பது மனிதன் பகவானை அறிந்து அவர் கூறுவதை ஏற்க விரும்பி, தன் மனநிலையை விரும்பி மாற்றித் தனக்குக் கர்மத்தின் மீதுள்ள பிடியைத் தானே தளர்த்த முன்வருவது. இதுவரை இதை நான் கண்டதில்லை. கண்டதாகப் பிறர் கூறக் கேட்டதில்லை.

1956-இல் சத்திய ஜீவியம் வந்ததை மூன்று பேர் அறிந்தனர். அதில் ஒருவர் ஆபரிக்காவிலும் ஒருவர் ஆசிரமத்திலும் இருந்ததாகக் கூறுகிறார் அன்னை.

அஞ்ஞக்கு அளவில்லை - பெறுவதற்கு மனிதரில்லை

என்பது அனுபவமானால், இதற்கு விலக்காக நம்மால் அன்னை அருளைப் பெற முடியுமா என்பது நம்முன் உள்ள கேள்வி.

- சமர்ப்பணத்தின் நோக்கில் ஒரு நாள் முழுவதும் நடந்தவற்றை நினைத்துப் பார்த்தால் அந்த அளவுக்கு நம் வாழ்வில் சமர்ப்பணத்தை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம் எனத் தெரியும்.
- பல ஆண்டுகளாக குடும்பத்தில் பொறுப்பற்ற ஒருவரிருந்தால் நாம் அவரை “இவர் பொறுப்பற்றவர்” எனக் கொள்கிறோம்.

நமக்கு என்ன தெரிவதில்லை என்றால் நாம் அக்கருத்தை ஏற்பதால் அவர் செயல் நம் சக்தியால் வலுப்படுகிறது.

பக்குவமான ஆண்மாவுக்கு தெய்வம் குழந்தையாகப் பிறக்கும்.

நம்மனம் அக்கருத்தி விருந்து விலகினால் அவர் பொறுப்போடு நடப்பார்.

இதுபோன்று ஓர் அனுபவம் ஏற்பட்டால் அதை முழுமையாக்க மனம் முன்வருமா. வந்தால் அது (psychological revolution) மனம் மாறும் புரட்சி.

- ஆயுதமேந்திய புரட்சி, அகிம்சை புரட்சி, அரசியல் புரட்சி, சமூகப் புரட்சிகளைக் கடந்த நிலையில் உள்ளது (Spiritual revolution) ஆண்மீகப் புரட்சி. எல்லாப் புரட்சிகளையும் கடந்து, ஆண்மீகப் புரட்சிக்கு முன் உள்ளது மனம் மாறும் புரட்சி.

Psychological revolution என்பது பெண்கள் படிக்கப் போவது, வேலைக்குப் போவது, தொழிலாளியை கம்பெனியில் டைரக்டராக்குவது, படிப்பை எதிர்த்தவர் படிப்பை நாடுவது, சாஸ்திரங்களைக் கைவிடுவது, அடுத்த தலைமுறை முழுச் சுதந்திரம் பெறுவது போன்றவற்றை நாம் காண்கிறோம்.

(தொடரும்)

ஏஜன்ஸீஸ்

ஈந் அரவிந்த சுடர்

தவம், நெருநாளைய உழைப்பு, மனத்தைத் தூய்மைப்படுத்திச் சிறப்படைல் ஆகியவை அருளைக் கொடுக்கும் (Supramental Grace). சத்திய ஜீவிய லோகத்து அருள் செயல்பட விரும்பினால், அது கூணம் தாய்நிப்பதில்லை; தவம் முழுமுவரை அது காந்திருப்பது இல்லை; நிபந்தனைகள் பூர்த்தியாக வேண்டும் என்றும் எதிர்பார்ப்பது இல்லை; உடனே செயல்பட்டுவிடும்.

உடலுணர்வே உயர்ந்த உணர்வு.

வீடுதோறும் தியான மையம்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி)

வித்யா ரங்கன்

நம் அகம் எல்லையில்லாத தன்மையை அடையுமானால், நம் வாழ்க்கையும் எல்லையில்லாததாக இருக்கும். நாம் கண்மூடி அமர்ந்திருந்தாலும் சரி, பலவிதமான செயல்களில் ஈடுபட்டாலும் சரி, வாழ்க்கை முழுமையானதாக இருக்கும். ஒரு மனிதன் தனக்குள் செயல்கள் செய்வதற்குத் தேவையில்லாத நிலையை அடைந்து, வெளிச்சுழலிலிருந்து தானே வரும் செயல்களை மட்டுமே ஏற்றுச் செயல்பட்டால், அந்த மனிதன் எல்லையில்லாத தன்மையை ஓரளவில் எட்டியிருப்பதாகக் கொள்ளலாம். அல்லது அதை ஆரம்பநிலை எனலாம். தனக்காகச் செயல் செய்ய எந்தத் தேவையும் இல்லாத ஒரு மனிதனை நாம் முழுமையான மனிதன் என்று சொல்லலாம். ஒன்றன்பின் ஒன்றாக மனிதன் தொடர்ந்து செயல்களில் ஈடுபட்டு வருவது எதற்காக எனக் கேட்டால் வாழ்வில் முழுமை அடைவதற்காகத்தான் என்பான். எவ்வளவு செயல்கள் செய்தாலும் எவ்வளவு தேவைகள் பூர்த்தியானாலும் அகம் பூரணம் பெறாமல் வாழ்வு முழுமை பெறாது.

இது புரியாத நிலையே இடைவிடாது செயல்களில் ஈடுபடும் நிலை. எதையோ செய்கிறோம். எதையோ தேடுகிறோம். எது என்பது புரியவில்லை. மனம் அமைதியாகவில்லை... அகம் நிறைவடைந்ததாக இல்லை. உண்மையில் எதையோ தேடுவது வாழ்க்கையின் தேடல் இல்லை. அது முழுமைக்கான தேடல். இது விழிப்புணர்வோடு நடந்தாலும், விழிப்புணர்வற்ற நிலையில் நடந்தாலும், அதன் நோக்கம் என்னவோ எல்லையின்மையைத் தொடுவதுதான். மனிதன் தான் அறியாமலேயே முழுமையை எல்லையின்மையை, சுதந்திரத்தை நாடியபடி உள்ளான்.

உடலால் வாழும் மனித வாழ்வு கற்பனை ரசனையாகும்.

நம் அகம் முழுமை அடைந்து விட்டால், அங்கே செயல்களுக்கான அவசியம் இருக்காது. வெளிச் சூழலுக்காகச் சில செயல்கள் செய்ய வேண்டியிருந்தாலும் அவற்றைச் சிரமமின்றி ஆனந்தமாகச் செய்வோம். தேவைப்படாதபோது செயல்களைச் செய்யும் அவசியம் இருக்காது. செயல் கடந்த நிலைக்கு மனிதன் வருவதே முழுமையடைவது என்று சொல்வதன் பொருள். இது அன்றாடப் பணிகளைச் செய்ய வேண்டாம் என்பதல்ல. வெளிச்சுழலுக்கு வேண்டியிருந்தால் இருபத்திநான்கு மணிநேரமும் பணிசெய்யலாம். ஆனால் அகம் பூரணமடைந்த மனிதனுக்கு அது அவசியமில்லை. அவர் செயல்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவரல்ல. செயல்கள் மூலம் அடையாளம் காணப்படுவதற்கும் அல்ல. செயல்கள் இல்லாதபோதும் அவர் தன்மை மாறாமலேயே இருக்கும். அகம் சுத்தியத்தால் நிறைந்தால் ஆர்வம் தன் இலக்கை நோக்கி தானாக நகரும். நம் அகம் அகந்தையால், இரட்டைகளால் ஆளப்படும்வரை பிரிவினைகள் முரண்பாடுகள் நம் சுத்தியத்தைக் கறைபடுத்தும்.

நாம் புற வாழ்வில் காணும் முரண்பாடுகள் நம் அகத்தில் குடிகொண்டிருக்கும் நம் சொந்த முரண்பாடுகளே தவிர வெளியிலிருந்து எவ்வையும் நம்முள் வருவதில்லை. இது புரிவது முரண்பாடு உடன்பாடு ஆவது.

புத்த பிகஷா ஒருவர் தியானத்திற்குத் தனிமையைத் தேடி அலைந்தார். எங்கு அமர்ந்தாலும் எவராவது வந்து தொந்தரவு செய்து தியானத்தைக் கெடுப்பதால் வேதனையும் கோபமும் அடைந்தார். அருகிலுள்ள நதியினுள் படகில் சென்று எங்காவது ஒரு ஒரத்தில் படகில் அமர்ந்து தியானிக்க முடிவு செய்தார். படகை எடுத்துக் கொண்டு நதியில் சிறிது தூரம் சென்றார். கண்ணை மூடி தியானம் வந்த நேரம் அவர் படகு எதனாலோ இடிக்கப்பட்டு கோபத்துடன் கண் திறந்தார். மன்னிப்பு கோரும் முகத்துடன் வேறொரு படகை செலுத்தும் படகோட்டி கையைக்

சுயநலமியின் இரகஸ்யம் பிற்றிடமிருந்து அதிகம் பெற உதவுகிறது.

கூப்பி நகர்ந்து சென்றான். இப்படியே தொடரவே மனம் வெறுத்து இரவில் வர முடிவு செய்தார். இரவில் எல்லா படகுகளும் கட்டப்பட்டு அணைவரும் வீடு திரும்பிய பின்னர் தன் படகை எடுத்துக் கொண்டு சிறிது தூரம் சென்று மீண்டும் தியானத்தில் ஈடுபட்டார். சிறிது நேரத்தில் தன் படகில் ஏதோ இடிக்கவே தியானம் கலைந்து, கடுமையான கோபத்துடன் கண் திறந்தவர் ஆச்சரித்துக்குள்ளானார். அது ஒரு காலிப்படகு. படகு சரியாகக் கட்டாததால் காற்றில் மிதந்து வந்து இவர் படகை இடித்தது. நிச்சலமான நேரத்தில் நிகழ்ந்த மௌனமான நிகழ்வால் ஞானோதயம் பெற்றார். இதுவரை தன்னை தொந்தரவு செய்தது அணைத்துமே காலிப்படகுகள்தாம் என்று அது அவருக்கு உணர்த்தியது. மௌனம் அகத்திற்குரியது. அங்கு கோபம் இருக்கும்வரை அது வெளிப்பட விழையும். அந்த உந்துதல் புறத்தில் இருப்பவற்றை எதையாவது தன்னை நோக்கி அழைத்தபடி இருக்கும் என்று புரிந்தது. இடித்தப் படகுகள் தன்னை நோக்கித் தானாக வரவில்லை, அவற்றை தன்னை நோக்கி அழைப்பது தாமே என்றுணர்ந்தார். மௌனத்தை அகத்தில் தேட வேண்டும் புறத்தில் அல்ல என்று புரிந்த போதுதான் இவற்றிலிருந்து ஒடும் தன் அறியாமையை எண்ணிச் சிறித்தார். வாழ்வில் நம்மை கிளப்புபவை அணைத்தும் ஆட்களற் ‘காலிப்படகு’ என்பதை நாம் நினைவிலிருத்த வேண்டும். நம் பார்வையை உள்நோக்கித் திருப்ப இயற்கை செய்யும் உபாயம் அது.

தீயசக்தி, இருள், சிறைப்பாடு, மரணம் இவை வெளியில் இல்லை. நம் அகத்தில் உள்ளவை புறத்தில் இருப்பவற்றை ஈர்த்து நம்மிடம் கொண்டு வருபவை. நம்முள் இல்லாதவை நம் வாழ்வில் தோன்ற வாய்ப்பில்லை. அறியாமை, அகந்தை உள்ளவரை இவை நம்மை விடாது. ஞானம் பெறுவது எல்லாத் தடைகளையும், பொய்களையும், எதிர்ப்புகளையும் நம்முள் வென்று மூலமான இறைவனை அடையும் வழி. எந்த ஒரு

தன்னலமற்றவரின் இரகஸ்யம் மௌனத்தை அளிக்கும்.

பொருளை உணர்ந்தால், எந்த அறிவைப் பெற்றால், எந்த ஞானம் உதித்தால் எல்லாவற்றையும் உணர்ந்து கொள்ள முடியுமோ, எல்லாவற்றையும் ஜயமின்றி தெரிந்து கொள்ள முடியுமோ, அந்தப் பொருள், அறிவு, ஞானம் இறைவன். அது எங்கேயோ இல்லை. நமக்குள்ளாகவே இருக்கிறது.

ஒரு பெரிய செல்வந்தர் புகைவண்டியில் முதல் வகுப்புப் பெட்டியில் பயணம் செய்வதற்குப் பதிவு செய்து இருந்தார். அவர் நிறையப் பணம் எடுத்துச் செல்வதை அறிந்த திருடன் அதே நாளில் அதே பெட்டிக்குப் பதிவு செய்து கொண்டான். அந்த நாளில் இருவரும் பயணம் செய்தார்கள். அப்பொழுது பணக்காரர் தன் பையில் இருந்த பணத்தை எடுத்து எண்ணிப் பார்த்தார். எதிரில் இருந்த திருடன், பணக்காரர் பணம் எண்ணுவதற்குத் தடையாக இருக்கக் கூடாது, எல்லாப் பணத்தையும் வெளியில் எடுத்து எண்ணட்டும் என்று பாத்ரமுக்குள் போய் இருந்து கொண்டான். அதன் பிறகு திரும்பினான். சிறிது நேரம் கழித்துப் பணக்காரர் பாத்ரம் போனார். உடனே, வெளியில் இருந்ததிருடன் பணக்காரருடைய பணத்தைப் பெட்டி, தலையணை மற்றும் அவர் உடைமைகள் அணைத்திலும் தேடினான். கிடைக்கவேயில்லை. மறுபடியும் பணக்காரர் வெளியே வந்தார். பொழுது விடிகின்ற நேரம், இருவரும் புறப்படும் சமயம், மறுபடியும் பணக்காரர் பணத்தை எடுத்து எண்ணிப் பார்த்தார். திருடனுக்கு தேள் கொட்டியது போல் இருந்தது. தான் தேடிய போது கிடைக்கவில்லையே என்ற குழப்பம் மேலிட்டு செய்வதறியாமல் தான் இறங்க வேண்டிய இடம் வந்ததும் இறங்கினான். இதை அவனுக்குத் தெரியாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர் ஸ்டேஷன் வந்து இறங்கியதும் பணக்காரரிடம் நடந்ததைக் கூறினார். அதற்கு அவர் அவனுக்குப் பணம் கிடைக்காது, எனைனில் அவனைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும் அவன் ஒரு திருடன் என்று. அதனால் என் தலையணைக்கு அடியில் வைத்தால் ஆபத்து

சாதாரண மனிதன் ஒரு வருஷத்தில் சந்திக்கும் அனுபவங்களை உயர்ந்த நிலையிலுள்ளவர் ஒரு வாத்தில் பார்க்கின்றனர்.

என்று பணத்தை அவன் தலையணைக்குக் கீழே வைத்திருந்தேன் என்றார்.

அதே போல எல்லாம் வல்ல இறைவன் இரகசியமான பொருட்களை நமக்குள்ளேயே மறைத்து வைத்திருக்கிறான். அவை வேறெங்கும் இல்லை. நம்மை விட்டு விட்டு எல்லா இடத்திலும் தேடி அப்படி ஒன்று இல்லை என்று நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொண்டு வாழ்கிறோம்.

தேடுவது நமக்குள் உதிப்பது, வாழ்வு யோகமாக திருவருமாறுவது. இறைவன் நம்முன் பிரத்யடசமாவது.

ஞானம் என பிரத்யேகமாக அடைய எதுவும் இல்லை. உண்மையில் சொல்லப் போனால் அனைவரும் ஞான நிலையிலேயே இருக்கிறார்கள். அதை உணர்வதில்லை. கஸ்தூரிமான் தனது வால்பகுதியில் கஸ்தூரி இருப்பது தெரியாமல் அந்த வாசனை காட்டில் எங்கே இருக்கிறது என தேடி அலையுமாம். கடைசியில் சோர்வுற்று அமரும்பொழுது அதன் கஸ்தூரி இருக்கும் இடம் அதற்கு தெரியவரும் என்பார்கள். அதுபோல நாம் ஞான நிலையிலேயே இருக்கிறோம் என அறியாமல் செயல் செய்ய வேண்டி இருக்கிறது. தனக்குள் இருக்கும் ஞானத்தை வெளிக்-கொண்டுவர மனிதனுக்குப் புறக் கருவி தேவைப்படுகிறது. அதை ஒரு மனிதனுக்குச் செய்யும் அடுத்தவன் இறைவனின் கருவியாகி அவனுக்குச் சேவை செய்த மகத்துவம் பெறுகிறான். உயர்ந்த ஆஸ்மாக்களுக்கு இறைவனே அக்கருவியாக வந்து ஞானத்தை அளிக்கிறார்.

(தொடரும்)

ஒஜிஜீஜீஃ

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

பக்தி அருளை எட்டுத் தொடுகிறது. நம்பிக்கை அருளை அழைக்கின்றது. தூய்மை அருளைப் பலிக்கச் செய்கிறது.

அசம்பாவிதமான நல்லவர்கள்.

வாழ்வு பெறும் முன்னேற்றம் Scale of Self Improvement

ஸ்ரீ கர்மயோகி

வாழ்வு முன்னேறியபடியிருக்கிறது. பலரும் பல வேகத்தில் முன்னேறுகிறார்கள். முன்னேறாத மனிதர் இல்லை, ஊர் இல்லை எனவும் கூறலாம். முன்னேறும் வேகம்தான் மாறுகிறது.

நகரங்கள் கிராமங்களைவிட அதிகமாக முன்னேறுவதையும், படித்த குடும்பங்கள் படிக்காத குடும்பங்களைவிட வேகமாக முன்னேறுவதையும், பணமுள்ளவர் ஏழைகளைவிட முன்னேறுவதையும், திறமைசாலி, சுறுசுறுப்பானவன், புத்திசாலி மற்றவரைவிட அதிகமாக முன்னேறுவதையும் உலகம் பார்த்துக் கொண்டுள்ளது. அதிர்ஷ்டசாலி திடீரென முன்னேறுவதை ஒருவர் தவறாமல் அறிவார்கள்.

50 ஆண்டுக்குமுன் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம் சொத்து, குறிப்பாக, சொந்த நிலம் என அறிந்ததால் அனைவரும் முதற்காரியமாக நிலம் வாங்க முனைந்தனர். நகரத்தில் பெரிய உத்தியோகத்திலிருந்தாலும் அவர் செய்யும் முதற்காரியம் சொந்த கிராமத்தில் கொஞ்சம் நிலம் வாங்குவது. பிறகு உத்தியோகத்திற்கு அம்மரியாதை வந்தது. படிப்பு அந்த இடத்தை சுமார் 1960 வாக்கில் பிடித்துக் கொண்டது. டாக்டர், இன்ஜினீயர் படிப்புகள் அவற்றுள் சிகரமாக நின்றன. இன்று வெளி நாட்டிற்குப் போவது முன்னேற்றம் என்ற மனநிலையுண்டு.

வாழ்க்கை தரும் பரிசு எதையும் அன்னை எளிதாகப் பெற்றுத் தருவார் என்பதை அறிந்த பக்தர்கள்

அன்னையை இவற்றிற்காகப் பிரார்த்திக்கின்றார்கள். பிரார்த்தனை பலிக்கிறது.

வாழ்க்கைக்குரிய உண்மைகள் பல. அன்னைக்குரியவையும் ஏராளம். அவற்றை ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

நல்லவர்கள் செய்யும் பெரிய காரியங்களுக்குப்பின் அசம்பாவிதம் நடக்கும்.

வாழ்வுக்குரியவற்றை அன்னைக்குரியவையாகும் வழிகளை கட்டுரை ஆராய முயல்கின்றது.

முடிவு:

தீர்மானம் என்று நாம் கூறுவது நம் மனத்தின் decision முடிவாகும். ஒரு முடிவுக்கு வர முடியாதவருண்டு. அவர்களுக்கு முன்னேற்றம் வர அவர்கள் முடிவெடுக்கக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சரியான முடிவைத் தெளிவாக எடுப்பவர்கள் சிறந்தவர்கள். தவறான முடிவை விரைவாக எடுப்பவர்கள்க்குத் தோல்வி தயாராக நிச்சயமாக உண்டு. தெளிவிலிருந்து முடிவெடுக்க முடியாதவர்களுண்டு. முடிவெடுக்கும் திறனிருந்து தெளிவில்லாதவருண்டு.

தெளிவு என்பது ஓர் கோடானால் கோட்டிற்கு மேலே அதிக தெளிவும், கீழே குறைந்த தெளிவும் எனக் கொள்ளலாம். முடிவு என்பது ஒரு செங்குத்துக் கோடானால் வலப்பக்கம் முடிவு எனவும், இடப்பக்கம் முடிவுக்கு வரமுடியாத நிலை எனவும் சொல்லலாம். இவை இரண்டும் சந்தித்தால் 4 பாகங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றைக் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம். 1, 2, 3, 4 எனக் குறிப்பிடலாம். நாம் ஒரு காரியத்தை ஆரம்பிக்கும்முன்,

- தெளிவும், முடிவும் சரியாக இருந்தால் (1, + +) பலன் உறுதியாகக் கிடைக்கும்.
- தெளிவு இல்லாத முடிவு (2, - +) சுலபத்தில் ஆரம்பிக்க முடியாது. நான் கழித்துப் பலன் வரும்.
- தெளிவும், முடிவும் சரியாக இல்லாவிட்டால் (3, - -) ஆரம்பிக்க முடியாது. பலனே இருக்காது.
- தெளிவிலிருந்து முடிவில்லாவிட்டால் (4, + -) ஆடம்பரமாக ஆரம்பித்து பலனில்லாமல் போகும்.

4	1
+ -	+ +
3	2
- -	- +

முடிவு
SCALE OF SELF
IMPROVEMENT

வாழ்வில் நாம் பார்ப்பவை பல தரங்கள். பரம்பரையாக அயன் நஞ்சையில் நெல் பயிரிடுபவர் மக்குல் செலவுக்குக் கட்டுப்படியாகவில்லை என்ற பொழுது, அண்டைக் கொல்லையில் அதே போல் நிலத்தில் கரும்பு பயிரிட்டு ஏக்கரில் பத்தாயிரம் பெறுகிறார் ஒருவர். பத்து வரப்பு தள்ளி ஒருவர் வாழை பயிரிட்டு அதே நிலத்தில் லட்ச ரூபாய் எடுக்கிறார். பலன் பயிரைப் பொறுத்தது என அறிகிறோம். நிலம், தரம், செலவு, அறிவு, முயற்சி எல்லாம் ஒன்று போலிருப்பதைக் காணும் நாம், பயிரை மாற்றினால் வரவு ஏராளமாக வித்தியாசப்படுகிறது எனக் காண்கிறோம்.

பயிரை மட்டும் மாற்றினால் பலன் பூஜ்யத்திலிருந்து லட்சம் வரை உயர்வதைப் போல் நாம் மாற்றக் கூடியவை ஏராளம்:

- பயிற்சி: பயிற்சி, பயிற்சியில்லாதவனைவிட அதிகமாகப் பெற்றுத் தரும்.
- உழைப்பு: உழைப்பு, சோம்பேறித்தனத்தைவிட அதிகம் பலிக்கும்.
- நல்லெண்ணம்: கெட்ட எண்ணத்தைவிட நல்லெண்ணம் பெரும் பலன் தரும். கெட்ட எண்ணம் பலனை அழிக்கும்.
- வேலையில் பற்று: வேலை செய்வதை அனுபவித்து செய்தால், கடனே எனக் செய்வதைவிடப் பல மடங்கு பலன் உண்டு.
- சுமுகம்: உடன் வேலை செய்பவர்களுடன் சுமுகமாக, பிரபலமானால் பலன் அதிகம்.
- ஒத்துழைப்பு: ஒத்துழைப்பு வக்கிர புத்தியைவிட உயர்ந்த பலன் தரும்.
- கீழ்ப்படிதல்: கீழ்ப்படிதல் அதிகப் பிரசங்கித்தனத்தைவிட பலன் தருவதில் சிறந்தது.
- முறை (organisation): திட்டமிட்டுச் செய்வது. கண்மூடி செய்வதைவிட உயர்ந்தது.

- அர்ப்பணம்:** வேலைக்குத் தம்மை அர்ப்பணம் செய்வது, வேலையை எமாற்றும் நினைவைவிட சிறந்தது.
- ஞாபகம்:** மறநியைவிட ஞாபகம் பலன் தரும்.
- உத்தரவு:** நம் கீழ் வேலை செய்வபர்க்கட்டு instructions உத்தரவைத் தெளிவாகப் போட்டால் பலன் அதிகம்.
- முடிவு எடுக்கும் திறன்:** இது பலன் பெறுவதை நிர்ணயிக்கும்.
- சுத்தம்:** சுத்தம் நாம் பெறும் பலனை நிர்ணயிப்பதை உலகம் அறியாது.
- கட்டுப்பாடு discipline:** எந்த வேலைக்கும் உரிய கட்டுப்பாடு தேவை. அவை முக்கியம்.
- அறிவு:** நாம் செய்யும் வேலையில் நம் அறிவின் அளவு பலனை நிர்ணயம் செய்யும்.
- பண்பு:** உயர்ந்த பண்பு உயர்ந்த பலன் தரும்.
- கல்வி:** கல்வியின் தரம் நாம் பெறும் பலனை நிர்ணயிக்கும்.

நாம் முன்னேற வேண்டுமானால் மேற்சொன்ன 17 விஷயங்களுக்கும் - அதை 10 ஆகவோ, 20 ஆகவோ ஆக்கலாம். 1 முதல் 10 வரை scale ஏற்படுத்தி அதில் நம் நிலை என்ன என்று காண்பது முன்னேற உதவும். உதாரணமாக கல்விக்கு 5 வகுப்பு படிப்பு 1 எனவும் பட்டம் 10 எனவும் கொண்டால் +2 படித்தவருக்கு இந்த அளவு கோவில் 7 ஆகிறது. இந்த 17 அம்சங்களிலும் நாம் எங்கிருக்கிறோம், மொத்த ஸ்கோர் பாயின்ட் என்ன கிடைக்கிறது, அதில் ஒவ்வொன்றிலும் 1 பாயின்ட் உயர்த்த முடியுமா எனில் பெரும் பலன் பெறலாம்.

ஒருவர் கடை வியாபாரி என்றால் இந்த 17 ஸ்கேலில் அவருக்கு கிடைத்த மொத்தம் 88 பாயின்ட். ஆனால் ஒவ்வொரு ஸ்கேலிலும் தம் தரத்தை 1 பாயின்ட் உயர்த்தினால் 17 பாயின்ட் உயரும். அதாவது $88+17 = 105$ ஆகும். அவர் கடை வியாபாரம் இதன் பலனாக இரு மடங்காகும். மாணவர்கள்,

மனம் செயலில் பிரதிபலிக்கும்.

விவசாயிகள், குடும்பப் பெண்கள், ஆபீஸ் அதிகாரிகள் ஆகிய அனைவரும் பயன்படுத்தக் கூடியது இந்த ஸ்கேல்.

இவை சாதாரண மனிதருக்குரிய முறைகள். பெரும்பலன் தரவல்லவை இதே முறைகள் அன்னை பக்தர்கட்டு அதிகப் பலனைத் தரும். T.V. என்பது பொதுவானாலும், படித்தவர்க்கு படிக்காதவர்களைவிட அதிகப் பலனைத் தருகிறது. அதுபோல் அன்னையை ஏற்றபின் நாம் உள்ள நிலை உயர்ந்து விடுவதால் எந்த முறையும் அதிகப் பலன் தருவதில் ஆச்சரியமில்லை.

நாமுள்ள நிலைகளை 10 ஆகக் கொண்டால், நாம் பெறும் பலனையும் 10 நிலைகளில் கண்டு நம் நிலைக்கும், பலனுக்கும் உள்ள தொடர்பைக் காணலாம்.

வ. எண்.	நாம் உள்ள நிலை	நாம் பெறும் பலன்
1.	உடலில் தெம்பில்லை, திறமையும் இல்லை.	நாம் தேடிப் போயும் பலனில்லை. காரியம் கூடி வரவில்லை.
2.	தெம்புண்டு, ஆனால் திறமையில்லை.	சிரமப்பட்டு பலன் கொஞ்சமாகக் கிடைக்கின்றது.
3.	தெம்பும் திறனும் உள்ளன.	சிரமத்துடன் அதிகமான பலனுண்டு.
4.	தெம்பும், திறனும் உணர்ச்சிப்புரவமானவை.	கொஞ்சம் கிடைத்தாலும், அதிகம் கிடைத்தாலும் சிரமமின்றிக் கிடைக்கின்றது.
5.	மனம் வேலையில் தெளிவு பெற்றுள்ளது. (mind is organised)	வேலையில் எதிர்பார்க்கும் பலன் வருவதுண்டு.

யோகப் பயிற்சியில் சமூக மன்றிலைகளை எதிர்த்துப் போக வேண்டியிருக்கும்.

6.	மனத்தில் தெளிவுடன் நம்பிக்கையும் இருக்கிறது.	செய்த வேலையைவிடப் பலன் அதிகம்.
7.	நம்பிக்கை குறைவாகவும் தெளிவு அதிகமாகவும் உள்ளது.	அதிக சிரமம் அதிகப் பலனைத் தருகிறது.
8.	நம்பிக்கையும், தெளிவும் அதிகம்.	சிரமமின்றி அபரிமிதமாகக் கிடைக்கிறது.
9.	நம்பிக்கையுடன், அருளுண்டு.	சிறு அளவில் தானே பலன் தேடி வருகிறது.
10.	பேரருள்	பெரும் அளவில் பலன் நம்மை நாடி வருகிறது.

மேற்சொன்ன எல்லா முறைகளையும், எல்லா நிலைகளையும், எல்லாப் பலன்களையும் அன்னையின் மீதுள்ள நம்பிக்கை சேர்த்துத் தரவல்லது. இதுவரை எடுத்து ஒத்திட்டுப் பார்ப்போம். ஒரே நிறையையுள்ள இருவரில் ஒருவர் மேற்சொன்ன எல்லா முறைகளையும் பயன்படுத்தி தம் நிலையை இரண்டு மடங்காக்கிக் கொள்கிறார். அடுத்தவர் எதுவும் செய்யாமல் தம் நிலைக்குரிய நம்பிக்கையை அன்னைமீது வைத்து அதே பலனைப் பெறுகிறார்.

வாழ்வில் முழு முயற்சிக்குள்ள பலன்
அன்னையை ஏற்பதற்குண்டு.

அன்னையை ஏற்று, முழு முயற்சி செய்வது,
அன்னை போற்றுவது.

அதற்கு பெரும் பலன் வரும் என்பதுடன்,
அன்னை நம்மை நாடி வருவார்.
முயற்சியே அன்னை.

பலனே அன்னை.

நம்பிக்கை = முயற்சி

ஒழிஷலை

புறம் அகமாவது யோகம்.

அன்பர் அனுபவம்

திருமதி சுகுமாரி, சென்னை

வீட்டைப் பற்றி என் அனுபவம்

2002-ல் டெல்லியில் இருந்து சென்னை வந்து, ஆழ்வார்ப்பேட்டையில் வாடகை வீட்டில் வசித்தோம்.

நாங்கள் திருமணமாகி 3 ஆண்டுகள் ஆகி, அப்போதுதான் ஒரு குழந்தை பிறந்ததால், எங்களிடம் போதுமான சேமிப்பு அல்லது நிதி ஸ்திரத்தன்மை இல்லை. நாங்கள் ஒரு புதிய வேலையிலும் சேர்ந்திருந்தோம்.

நாங்கள் அதிக வாடகை செலுத்தி இந்த வீட்டில் தங்கியிருந்தோம். நாங்கள் எங்கள் சொந்த வீட்டில் வசித்தால் வாடகை வீணாடிக்கப்படாது.

ஆனால், எங்கள் நிதி நிலைமையுடன், ஒரு வீட்டில் முதலீடு செய்வது பற்றிகூட எங்களால் சிந்திக்க முடியவில்லை.

எங்களால் வீடு வாங்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். எனவே, இந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றுமாறு நான் அன்னையைக்கூடப் பிரார்த்திக்கவில்லை.

ஆனால், நான் சென்னை திரும்பிய பிறகு மாம்பலம் தியான மையத்திற்கு செல்லத் தொடங்கினேன், அன்னை மீதான எனது நம்பிக்கை அதிகரித்துக் கொண்டே இருந்தது.

இந்த நேரத்தில், என் சகோதரர் மும்பையில் இருந்து சென்னை வந்து சென்னையில் குடியேற விரும்பிய என் பெற்றோருக்கு ஒரு வீடு வாங்க விரும்பினார். அவர் வீடுகளைத் தேடிக் கொண்டிருந்தபோது நான் அவருடன் சேர்ந்து செல்வேன். அவர் என் பெற்றோருக்கு அருளில் ஒரு வீட்டை வாங்கச் சொல்வார், ஏனெனில் அது எனக்கு அவர்களுடன் நெருக்கமாக இருக்க உதவும், நான் வேலைக்குச் செல்லும்போது என் மகனை அவர்கள் கவனித்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் என்னிடம் போதுமான பணம் இல்லை,

**மனத்தின் நோக்கத்தை உடல் ஏற்றுக் கொண்டால்,
பயன்தரும் வாழ்வு ஏற்படுகிறது.**

இறுதியாக அவர் வேள்க்கேளியில் பிரதான சாலையில் ஒரு வீட்டைக் கண்டார், அது அந்த நேரத்தில் வளரும் பகுதியாக இருந்தது. எனவே வீடுகளின் விலை குறைவாக இருந்தது. நாங்களும் வாங்க வேண்டும் என்று என் கணவரை சம்மதிக்க செய்ய என் சகோதரர் முயன்றார். நாங்களும் வாங்க வேண்டும் என்று என் கணவர் முடிவு செய்தார்.

ஒரு மாதத்திற்குள், பல்வேறு இடங்களில் இருந்து பணம் வந்தது, எங்களுக்கு வீட்டுக் கடன் வழங்கப்பட்டது. எங்கள் வேலை புதியது மற்றும் வருமானம் மிகவும் அதிகமாக இல்லை என்பதால் எங்களுக்குக் கடன் கிடைக்கும் என்று நாங்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை.

நாங்கள் விரைவில் 2003-இல் பிளாட் பதிவு செய்து, நவம்பர் 2004-இல் எங்கள் புதிய வீட்டிற்கு மாறினோம். இன்று அந்த பகுதி ரயில் நிலையத்திற்கு அருகில், பிரதான சாலையில், சென்னையில் மிகவும் முக்கிய பகுதிகளில் ஓன்றாகும்.

இப்படித்தான் அன்னையின் அருள் அற்புதங்களை நிகழ்த்துகிறது. நம் உள்விருப்பத்தை, நாம் கேட்காததைக் கூட அன்னை நமக்குக் கொடுக்கிறார் என்று அப்பா சொல்லும்போது, அவர் முற்றிலும் சரி, இந்த அனுபவம் இதை நிரூபிக்கிறது.

நான் விவரிக்க இன்னும் ஒரு வீட்டு அனுபவம் உள்ளது.

நான் கிட்டத்தட்ட 7 ஆண்டுகளாக பெங்களூரில் வசித்து வருகிறேன், ஆனால் நான் எப்போதும் எங்கள் சொந்த வீட்டிற்குச் சென்னை வர விரும்பியதால் ஒரு வீட்டை வாங்கவில்லை. ஆனால் 2019-இல், என் மகன் பெங்களூரில் கல்லூரியில் சேர்க்கை பெற்றான், நாங்கள் இங்கே தொடர்ந்து வாழ வேண்டிருந்தது. எனவே, நாங்கள் ஒரு வீடு வாங்க முடிவு செய்தோம். இந்த முடிவை நான் அன்னைக்கு consecrate செய்து, வாங்க, ஒரு வீட்டைத் தேடத் தொடங்கினேன். இடம், விலை, போன்றவை பற்றி எனக்கு 100 நிபந்தனைகள் இருந்தன. அந்த நேரத்தில் நான் என் விருப்பத்தை அன்னையிடம் சரண்

சமுக, மன்றிலைகள் மாறி ஆன்மீக நோக்கம் ஏழந்தால், உடல் அதை ஆமோதிக்க யோகம் காத்திருக்கிறது.

செய்யவில்லை. அதனால் எதுவும் வேலை செய்யவில்லை. ஆனால் எனக்கு இது தெரியவில்லை.

ஜனவரி 2020-க்கு முன்பு என் பெற்றோர் என்னுடன் வசிக்க வேண்டியதால் நானும் அவசரத்தில் இருந்தேன். அவர்கள் மிகவும் வயதானவர்கள் மற்றும் அவர்களுக்கு அருகில் வாழ்ந்த என் மாமாவைச் சார்ந்திருந்தனர். ஆனால், அவர் மகனுக்கு ஒரு குழந்தை பிறந்து இருந்ததால், என் மாமா மற்றும் அத்தை உதவிக்காக ஜனவரி மாதம் 2020-இல் லண்டனுக்குச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

என் மாமனார் மற்றும் மாமியார் ஏற்கனவே இறந்துவிட்டனர். எனவே, என் பெற்றோர் எங்களுடன் நிரந்தரமாக வாழ வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்பினோம்.

நான் வசித்த வீடு சிறியது, எங்கள் ஐந்து உறுப்பினர் குடும்பத்திற்கு இடமளிக்க முடியாது. எனவே, நான் ஒரு பெரிய வீட்டிற்கு மாறுவது முக்கியம், இது என் சொந்த வீடாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன்.

நான் என் பிரச்சனையை அன்னையிடம் ஒப்படைத்து, எனக்கு பொருத்தமான தீர்வை வழங்குமாறு கேட்டேன். என் சொந்த வீட்டைப் போல என் வாடகை குடியிருப்பைக் கவனித்துக்கொண்டேன், அப்பா சொன்னது போல், அதனால் அன்னை என்னை கைவிட மாட்டார் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நவம்பர் 2019 வரை என்னால் ஒரு சொந்த வீட்டைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை.

திடீரென்று, நவம்பர் இறுதியில் எங்கள் கட்டிடத்தில் வாழும் நபர், அதே கட்டிடத்தில் ஒரு பெரிய 4 படுக்கையறை வீடு வாடகைக்கு வந்ததாக குறிப்பிட்டார்.

வீடு மிகவும் அழகாகவும், விசாலமானதாகவும் இருந்தது. வாடகை அளவு மிகவும் குறைவாக இருந்தது.

நான் ஒரு சொந்த வீட்டை வாங்க காத்திருக்க வேண்டாம் என்று முடிவு செய்தேன். என் பெற்றோர் வந்து என்னுடன்

உலகத்தை விட்டவனை உடல் ஏற்கும்.

தங்குவது, என் சொந்த வீடு விருப்பத்தைவிட முக்கியமானது என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

ஜூன்வரி 1, 2020 அன்று நாங்கள் இந்த வீட்டிற்கு குடி சென்றோம். ஜூன்வரி 15 அன்று என் பெற்றோர் எங்களுடன் வாழ வந்தனர். மார்ச் மாதம் lockdown தொடங்கியது. அன்னை இதை அறிந்திருக்க வேண்டும், அதனால்தான் வேகமாகவும் எதிர்பாராத விதத்திலும் செயல்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மேலும் ஒரு பெரிய அதிசயம் என்னவென்றால், ஜூன்வரி 2020 இறுதியில் பெங்களூரில் மற்றொரு பகுதியில் என் சொந்த அபார்ட்மெண்ட் பதிவு செய்தேன். 2022-ல் தான் வீடு ஒப்படைக்கப்படும் என்பதால், எங்கள் மீதான நிதிச் சுமையும் குறைக்கப்பட்டது. இல்லையெனில், ஏற்கனவே கட்டப்பட்ட ஒரு வீட்டை நாங்கள் வாங்கியிருந்தால், நிதிச் சுமை எங்களுக்கு அதிகமாக இருந்திருக்கும்.

மேலும், என் மகனின் விருப்பம் இங்கே பல நன்பர்கள் இருந்த அதே கட்டிடத்தில் வாழ வேண்டும் என்பது. என் அலுவலகத்திற்கு நெருக்கமாக இருந்த ஒரு பழக்கமான பகுதியிலிருந்து விலகிச் செல்ல நானும் விரும்பவில்லை. அன்னைக்கு இது தெரிந்திருக்க வேண்டும், அதனால் என் எதிர்பார்ப்புகளிலிருந்து வேறுபட்ட, ஆனால் மகிழ்ச்சி தரும் ஒரு தீர்வைக் கொடுத்தார்.

நமக்கு என்ன கொடுக்க வேண்டும், எப்படி கொடுக்க வேண்டும் என்பது அன்னைக்கு தெரியும்.

‘மனிதன் முடிவடையும் இடம் தெய்வம் தொடங்கும் இடம்’ என்ற அப்பாவின் வார்த்தைகளை இந்த அனுபவம் எனக்கு நினைவுட்டியது

நமது மனம் தடைகளை உருவாக்காத போது அன்னை சக்தி மிகவும் விரைவாகச் செயல்படுகிறது என்பதை நான் உணர்ந்தேன்.

ஒழிக்கீலம்

குழந்தை ஏற்பது குழந்தையுள்ளம்.

அன்னை இலக்கியம்

இல. சுந்தரி

மக்கள் உண்மையான யோகிகளாய் இருந்தால்தான் எதையும் சரியாகப் புரிந்து கொள்வார்கள். அகங்காரம் நீங்கி இறைவனிடம் சமர்ப்பணம் செய்தவர்கள் தான் புரிந்து கொள்வார்கள். புறக்கண்களால் புற அறிவினால் புறத் தோற்றங்களையே காண்பவர்கள் எப்படிப் புரிந்து கொள்வார்கள். மாணிடர்களிடமிருந்து பாராட்டுகளை எதிர்பார்ப்பதை நாம் நிறுத்தி விட்டோமானால் நமக்கு எந்த முறையீடும் இருக்காது.

தீய எண்ணங்கள், தவறாக நினைப்பவர்கள், தீய எதிர் வினைகள் யாவற்றையும் பரமனே எதிர் கொள்வான். பூரணமாகச் சமர்ப்பணம் செய்து விட்டால் பிறகு அனைத்தும் அவன் பொறுப்பாகிவிடும்.

ஸ்ரீ அன்னை

★ ★ ★

மதுர பரஷினீயம், மதுர வரணியம்

அப்பா! நா தெனமும் பாட்டம் பாட்டுப்பாடும் அம்மா) (மதுரபாஷினி என்ற இசைப் பேரரசி) வீட்டுக்குப் பால் போட்றேன். மத்த வாடிக்கையெல்லாம் நீயே பாத்துக்கப்பா.

எம்மா அப்பி?

அது அப்பிதாம்பா. (என்று உறுதியாகக் கூறுகிறாள் சேதுமணி என்ற ராமையாவின் மகள்)

சரி! பால் போட்டுட்டு இம்மாங்கருக்கல்ல தனியா வீட்டுக்கு வருவியா?

இல்லப்பா விடிஞ்சாப்ல வெளிச்சம் வந்துதான் வருவேன்.

அதுவரை நீ அங்க என்ன செய்வ?

பாட்டம் காலைலங்காட்டியும் பாடுவாங்க இருந்து கேட்டப்பறந்தான் வருவேன்.

ராமையா சிரிக்கிறான்.

எம்பா சிரிச்ச?

பழக்கம் ஏற்பது குறை காணாத மனம்.

பெரிய மனுசங்க கேக்கற பாட்ட அந்தம்மா பாடுது. அதுல் ஒனக்கெண்ண வெளங்குது?

போப்பா. ஒனக்குச் சொன்னாப் புரியாது. எனக்கு அவங்க பாடுறது ரொம்ப புடிச்சிருக்கு. அவங்க சாமிமேல் பக்தியா பாடக்குள்ள நீ கேக்கணுமே. நம்ப மனசெல்லாங் கரைஞ்சுடும். எனக்கு அவங்கள பாக்காட்டி, அவங்க பாடுறத கேக்காட்டி, பைத்தியமே புடிச்சுடும்.

சரி சரி, கவனமா வந்திடு.

இருள் பிரியாத காலைப் போதில் பாட்டம்மா வீட்டு கேட் வரை மகளை விட்டுவிட்டுப் போவான் ராமையா என்ற பால்காரன்.

குளிரோ, மழையோ, வெயிலோ காலை ஜந்து மணிக்கு முன்னதாக சேதுமணி என்ற இளம்பெண் பால் வியாபாரம் செய்பவள், இசைப் பேரரசி மதுர பாஷினி என்பவர் வீட்டுக் கேட்டைத் திறந்து கொண்டு வந்து பெரிய நிலைக் கதவுக்கு முன்னுள்ள நீண்ட படியில் பக்கவாட்டு ஜன்னலோரமாய் பால் கேணுடன் உட்கார்ந்து விடுவாள்.

பெரிய கதவைத் திறந்து கொண்டு பால் வாங்கும் பாத்திரத்துடன், அந்த வீட்டில் நீண்ட காலமாய் சமையல் அம்மாவாய் இருக்கும் பெரியம்மா (எல்லோராலும் பெரியம்மா என்றழைக்கப்படுபவர்) வருவார். “பணம் கொடுத்துப் பாட்டுக் கத்துக்றவங்க்கூட ஒம்மாதிரி நேரம் தவறாம வரமாட்டாங்க” என்பார். “வந்தோமா, பாலைக் கொடுத்தோமா போனோமான்னு போமாட்டியா? சங்கீதம் கத்துக்கற மாதிரி ஒக்காந்திருக்க” என்பார். உண்மையில் இவள் மீதும், இவள் ஆர்வத்தின் மீதும் விருப்பங்கொண்டவர் தாம் என்றாலும் கள்ளமில்லா அந்தச் சிறுமியை இப்படிச் சீண்டுவது அவர் வழக்கம்.

அவனும் பதில் பேசுவாள். “ஆமா பெரீம்மா. நா அப்டிதான் ஒக்காருவேன். நா சங்கீதம் கத்துக்கிட்டா ஆவாதா?” என்பாள்.

முத்தநாதன் பிழப்பாவான்.

தினந்தோறும் அதிகாலையில் அந்த வீட்டின் இசைப் பேரரசி சங்கீத சாதகம் செய்வாள். முன்புற அறையில் அவள் பயிற்சி செய்யும்போது வாயிற்புற ஜன்னல் வழியே இசையெயாளி வெளியே வரும். அதை அப்படியே பிடித்து வைத்துக் கொள்வது போல் கவனமாய்க் கேட்பாள். கண்ணை மூடி தவம் போல் உட்கார்ந்திருப்பாள். வீட்டிற்கு வெளியே என்பதாலும், இருள் பிரியாத நேரமானதாலும் யாரும் பார்க்காத நேரம். சங்கீதப் பயிற்சி நின்றவுடன் தவம் கலைந்து எழுவது போல் விழிப்பாள்.

மாலை நேரங்களில் பால் கொடுக்க வரும் போது என்றாவது அரிதாக அந்த இசைப் பேரரசி (வீட்டார் சுப்பு என்று அழைப்பவர்) பால் வாங்க வருவார். அவ்வளவுதான் சேதுவின் குதுகலம் எல்லை மீறும். அம்மன் கணக்கா ஒங்கள் பார்த்தாலே போதும் கோவிலுக்கெல்லாம் போய் சாமி கும்பிடற்றில்ல. ஒங்க பாட்டைக் கேட்டாலே எனக்குச் சாமி தரிசனந்தான். நீங்க ரொம்பவே நல்ல மனசுக்காரங்க. எல்லாரும் பேசிக்கிறாங்க.

போதும் புகழ்மாலை. அழகான குறுஞ் சிரிப்புச் சிரித்தார் சுப்பு.

“பாட்டம்மா! இந்தச் சிரிப்புத்தான் ஒங்க பெருஞ் சொத்து. எம்மாம் பெருமை, புகழையெல்லாம் சம்பாரிச்சு ஒண்ணுமே இல்லாதவங்க போல எல்லாரையும் நேசிக்கிறீங்களே கருணையால நீங்க அந்த லோகமாதாதான். எந்த ஜென்மத்துப் புண்ணியமோ ஒங்க வீட்டுக்குப் பால் போடற புண்ணியம் கெடக்கூடு. அம்மா! ஒருநா ஒங்க பாட்டைக் கேக்காட்டிக் கூட எனக்குப் பைத்தியம் புடிச்சிடும். வர்ற வழியெல்லாம் ஒங்க போட்டோ (பானர்) வச்சிருக்காங்க. இது எங்க பாட்டம்மானு நானும் பெருமையா நென்சுக்குவேன்.”

“சேது! போறும் நீ என்னைப் புகழ்ந்தது” என்று மேலும் அழகாய்ச் சிரிக்கிறார் சுப்பு என்ற மதுர பாஷினி.

“அம்மா! ஒங்களுக்குத் திருஷ்டி சுத்திப் போடனும். எங்கண்ணே பட்டுரும்” என்கிறாள் சேது. பெரியம்மா வருகிறார்.

ஐடம், ஆதி தன்னை மறந்த நிலை.

“சுப்பு! இவனுடன் என்ன பேச்சு? பாலைக் கொண்டா. உள்ளே போ” என்றார். பாலைப் பெரியம்மாவிடம் கொடுத்து விட்டு, “சேது! நாளை தவறாது வந்து விடு” என்று சிநேகிதமாய் சிரித்துக்கொண்டே கூறி விட்டுச் சென்றார் சுப்பு.

இத்தனை நேரம் அந்தத் தெய்வீக்கு குரலுக்குரிய திருமுகத்தைத் தரிசித்த களிப்பில் உற்சாகமாய்ச் செல்கிறாள் சேது. நூறு முதல் ஆயிரம் வரை பணம் கொடுத்து டிக்கெட் வாங்கி, தனித்தனி இருக்கையிலமர்ந்து தாளம் போட்டு ரசிக்கும் ரசிகர்கள் மத்தியில் டிக்கெட் வாங்காமல், நெரிசல்படாமல் காற்றோட்டமாய் வாசற்படியில் உட்கார்ந்து ரசிகர்கள் இனிமேல் கேட்கப் போகும் இசையை முதலில் கேட்டு ரசிக்கும் ரசிகை இவனுதான்.

தன் சின்னஞ்சிறு குடிசை வீட்டில் மூங்கில் தட்டுக் கதவை தள்ளிச் சாத்திவிட்டு கள்ளிப் பெட்டியிலிருந்த காலஞ்சென்ற அவள் அம்மாவின் கல்யாணப் புடவையை எடுத்து அப்படியும், இப்படியும் புரட்டிக் கட்டிக் கொண்டு புடவைத் தலைப்பை கழுத்தைச் சுற்றிப் போர்த்தி இடையில் மடித்துச் செருகி, நெற்றியில் பெரிய குங்குமப் பொட்டு வைத்து, தலை முடியை அழகாகக் கொண்டையிட்டு, கம்பியில் மாட்டியிருக்கும் முகம் பார்க்கும் கண்ணாடியில் பார்த்துக் கொள்கிறாள். தானும் பாட்டம்மா போல இருப்பதாகக் கற்பனை செய்து கொள்கிறாள். கீழே சம்மணமிட்டு உட்கார்ந்து தொடையில் மெலிதாகத் தாளம் போட்டு காலையில் பாட்டம்மா பாடிய பாட்டை பாடுகிறாள். சரியா தவறா என்றெல்லாம் தெரியாது. இதில் ஒரு மன்றிறைவு அவனுக்கு.

இவள் வீட்டிற்குப் பால் பணம் கொடுக்க வந்த டிரைவர் கந்தசாமி கதவைத் தள்ளித் திறந்தவுடன் இந்தக் காட்சியைக் கண்டு சிலிர்த்து நின்றாள். தன் வினையாட்டைக் கந்தசாமி பார்த்து விட்டார் என்ற வெட்கத்தில், “என்யா கதவைத் தொறந்த? வெளில் நின்னு கொரல் கொடுக்க வேணாமா?” என்று கோபித்துக் கொண்டாள். இவள் அப்பாவின் நண்பரான

டிரைவர் இவளைத் தம் மகள் போல் பார்ப்பதால் அவருக்கு இவள்மீது கோபமில்லை. “வாவா அம்மா மாதிரி நீ பாடுறன்றது அம்மா கையில் சொல்லிப்புடுறேன்” என்றார் கந்தசாமி.

“வேணாய்யா வேணாய்யா நா ஒன்னை கோவிக்கல். சொல்லிப்புடாதய்யா” என்றாள் சேது.

“ஒங்கையில் என்ன பேச்சு? அப்பன் எங்க?” என்றார்.

“பின்னால் தொழுவத்ல போய்ப் பாரு” என்றாள்.

மறுநாள் பால் கொடுக்க போன போது ஒரே தயக்கம். கந்தசாமி தன் வெளயாட்ட அம்மா கிட்ட சொல்லியிருக்குமோ.

பாட்டம் மா காலை பால் வாங்க வெளியில் வரமாட்டாங்கன்னு தெரியும். விடியற்காலை அவர்கள் சாதகம் செய்யும் நேரமல்லவா! பெரியம்மா தான் பால் வாங்க வழக்கம் போல் வந்தார்.

“என்ன சேது? எங்க சுப்பு பாடற பாட்டைத் திருட்டுத்தனமா கத்துக்கிட்டு கச்சேரியெல்லாம் பண்றியாமே” என்கிறார் பெரியம்மா.

“நாவொண்ணும் திருட்டுத்தனம் பண்ணல் அதுவா காதுல வந்து கேக்குற பாட்டைத் தானே பாடுறேன்” என்று இவனும் கோபமாகப் புதில் சொல்கிறாள். “யார் கண்டது? எங்க சுப்புவுக்கு எதிரா ஒரு நா கச்சேரி பண்ணுவியோ என்னவோ?” மேலும் அவளைச் சீண்டினார் பெரியம்மா.

“நாவொண்ணும் எங்கம் மாவுக்கு எதிரா எதுவுஞ் செய்யமாட்டேன்.” அவனும் சுடச்சுடப் புதில் சொல்கிறாள்.

அவனுடைய கள்ளமில்லாத இந்தப் பேச்சை உள்ளே ரசித்துக் கொண்டு வெளியில் அவளைச் சீண்டுவாள் பெரியம்மா.

“சுப்பு! ஒன்கொரு விஷயம் தெரியுமா?”

“என்ன விஷயம் பெரிம்மா?”

“சேது காலை தினமும் ஒன்பாட்டைக் கேக்கத்தான் சீக்கிரமா வந்து வாசல்ல ஒக்காந்துடறா.”

சரணாகதியை எளிதில் புரிந்து கொள்ளலாம்.
பின்பற்றுவது சிரமம்.

“அப்படியா?” இளஞ்சிரிப்பு சிரிக்கிறார் சுப்பு.

“இன்னொண்ணு ஒனக்குத் தெரியுமா?”

பெரியம்மா மனதால் மிகவும் நல்லவர். சுப்புவின் மீதும், சேதுவின் மீதும் உள்ளூர் அன்புதான் இருந்தாலும் பேசும் தோரணை வம்பு போலிருக்கும். திருமணமாகி இந்த வீட்டிற்கு வந்த நாளாய் இவரைப் பற்றி நன்கு தெரிந்தததால் அவர் பேச்சை சுப்புவும் ரசித்துச் சிரிப்பாள்.

“அது என்ன எனக்குத் தெரியாத இன்னொண்ணு”.

“ஆமா! நேத்து கந்தசாமி கிட்ட பால் பணம் கொடுத்தனுப்பினோமோல்யோ அதைக் கொடுக்கப் போனப்ப அங்க சேது அவ வீட்டல் அவ அம்மா பொடவைய எடுத்து ஒன்னெப் போல கட்டிக்கறதா நெனச்சு சுத்தி கட்டின்டு ஒன்னெப் போல பொட்டு வெச்சு, கொண்டை போட்டு தரையில ஒக்காந்து தொடையில தாளம் போட்டு நீ பாடின பாட்டைப் பாடிப் பாத்தாளாம். கந்தசாமி வந்து சொன்னான்.”

“அப்படியா?” என்று வியப்போடும், மகிழ்வோடும் கேட்கிறார் சுப்பு என்ற மதுரபாஷினி.

மறுநாள் காலை இசையரசி சாதகம் செய்யும்போது பாதியில் நிறுத்திவிட்டு வாயிற் கதவைத் திறந்து பார்க்கிறார். அங்கு படியில் ஜனனல் ஓரமாக சேது உட்கார்ந்திருக்கிறாள். திடீரென அவள்முன் சுப்பு வந்ததும் திடுக்கிட்டு எழுந்து கொண்டாள். “அம்மா! நீங்களா?” என்றாள்.

“இந்தக் குளிரில், இருட்டில் ஏன் உட்கார்ந்திருக்கிறாய்?”

பதில் பேசாது நின்றாள் சேது. “சரி சரி. உள்ளே வா” என்கிறார் சுப்பு. “இல்லம்மா நா வரால். பாலைக் கொடுத்திட்டுப் போயிடறேன்” என்றாள் தவிப்புடன்.

“பரவாயில்லை வா”, என்று தன் மென்மையான விரல்களால் அவளைப் பற்றி அழைக்க, சேதுவுக்குச் சிலிர்த்தது. பால்காரி

என்று ஏதோ மட்டமானவள் போல் தெருவார் கூறும் அவளை பெருமைக்குரிய இசை தேவதை கையைப் பற்றி அழைக்கிறது.

பால் கேளுடன் உள்ளே வந்தவள் கையிலிருந்த பால் கேளை வாங்கி ஓரமாக கீழே வைத்துவிட்டு ‘உட்கார்’ என்கிறார் அன்புடன் இனிமையாக.

பயந்த வண்ணம், தயங்கிய வண்ணம் உட்கார்ந்தாள் சேது.

“எங்கே நான் பாடுவது போல பாடு” என்று கூறி, ‘ஸ’ என்று தொடங்குகிறார்.

“வேண்டாம்மா” என்று எழுந்துவிட்டாள் சேது.

“என் வேண்டாம்? பயப்படாதே இவ்வளவு இசையார்வத்தை உனக்குள் வைத்து, மூடி மறைத்து அழிக்கக் கூடாது பாடு” என்றார்.

ஏதோ சாமி வந்தவளைப் போல சற்றுமுன் அவள் கேட்ட பாட்டைக் கண்ணை மூடிய வண்ணம் பாடிவிட்டாள்.

அவள் கள்ளமில்லா செயல், குழந்தை போல் அவள் பாடிய விதம் சுப்புவைக் கவர்ந்தது. கை தட்டிப் பாராட்டினாள்.

“மன்னிச்சுக்கங்கம்மா. பெரிம்மா சொல்றாப்பல நான் திருட்டுத்தனமா பாட்டுக் கத்துக்கல. ஆர்வமாத்தான் ஒங்க பாட்டை நெதமும் கேப்பேன். அது தன்னால் எனக்குப் பாட வந்திடுச்ச நா திருட்டுத்தனம் செய்யல்” என்றமுதாள்.

“பெரிம்மா சும்மா ஒன்னோட வெள்யாட்டாப் பேசறத நீ பெரிசா எடுத்துக்காத, அவங்களுக்கு ஒன்னை ரொம்ப புடிக்கும். அதனாலதான் ஒங்கிட்டப் பேசி, நீ பதில் பேசறத ரசிக்கிறாங்க. அதைவிடு அழாத. நீ ஒண்ணும் தப்பு செய்யல. நீ இத்தனை அழகாப் பாடறது எனக்கு சந்தோஷமாயிருக்கு. உன் சங்கீத ஞானம் ஒனக்கே தெரியல. கலைக்கும், கடவுளுக்கும் ஜாதி பேதம், ஏழை பணக்கார பேதம் எதுவும் கிடையாது. இது கடவுள் தந்த சொத்து. அதை கவனிச்ச வளர்க்கணும். அலட்சியம்

வாழ்வில் பெரியதும் இறைவனில் சிறியது.

பண்ணி அழிச்சுடக் கூடாது. நீ நாளைலேர்ந்து உள்ள வந்து பாட்டு கத்துக்கோ” என்று இதமாக ஆதரவாகப் பேசினார்.

“அம்மா! மெய்யாலும் சொல்றீங்களா?” என்று வியப்புடன் கேட்கிறாள்.

“ஆமாம் சேது மெய்யாகவே சொல்கிறேன்.”

“அம்மா ஒங்களுக்கு எவ்வளவு பெரிய மனசு. யாராச்சும் இப்படிப் பால்காரிக்குப் பாட்டுக் கத்துக் குடுப்பாங்களா. தெரு சனம் குத்தமா பேசுவாங்கம்மா” என்றாள்.

“நல்லது செய்ய அதையெல்லாம் பார்க்கக் கூடாது. நீ வா. நாளை முதல் நீ பாட்டுக் கத்துக்கப்போற, சரியா” என்று அவளை முதுகில் தட்டி, “பெரியம்மாவிடம் பாலைக் கொடுத்து விட்டுப் போ’ என்று அவளை அனுப்பி விட்டுத் தன் பயிற்சியைத் தொடர்ந்தாள்.

பாலை வாங்கிக் கொண்ட பெரியம்மா, “என்ன சேது பாட்டுக் கத்துக்கப் போறியா?” என்று வழக்கம் போல் சீண்டினார்.

“ஆமா பெரீம்மா. பாத்துனே இரு நானும் பாட்டம்மா போலவே பாடுவேன்” என்றாள்.

“நாந்தாஞ் சொன்னேனே. ஒரு நா எங்க சுப்புவுக்கெதிரா கச்சேரி பண்ணுவேன்னு.”

“தப்பு தப்பு” என்று விரைவாய் கண்ணத்தில் போட்டுக் கொள்கிறாள் சேது. “யாராவது குருவ எதுப்பாங்களா. நா ஒரு நாளும் பாட்டம்மாவை எதுக்கமாட்டேன். கையெடுத்துக் கும்பிடுவேன்” என்றாள்.

“பாக்கலாம் கத்துண்டு பாடப் போறியோ என்ன செய்யப் போறியோ?” என்று கூறிச் சிரித்தாள்.

மறுநாள் முதல் தவறாது வந்து சேது பாட்டுக் கற்றுக் கொள்கிறாள். இவர்கள் வீட்டை விட்டுப் போனதும் தன் வீட்டு வேலைகளைக் குறைத்துக் கொண்டு பாட்டம்மாவிடம் கற்றவற்றைப் பாடிப்பாடி பயிற்சி செய்கிறாள். அவள்

எவ்வளவு பெரிய நல்லதும் அவனையடையத் தடை.

ஆர்வத்தையும் முன்னேற்றத்தையும் கண்டு சுப்பு மிகவும் வியப்படைந்தாள். சந்தோஷப்பட்டாள்.

வெளிநாடு சென்றிருந்த சுப்புவின் கணவர் நாடு திரும்பியதால் உறவினரும், நண்பர்களும் வரத் தொடங்கியதால் வீடு நிரம்பி வழிந்தது. பெரியம்மாவுடன் சுப்புவுக்கும் வந்திருப்பவர்களைக் கவனிக்க வேண்டியதால் முன்போல் சேதுவுக்கு நேரம் ஒதுக்க முடியவில்லை. இதை உணர்ந்த சேதுவும் அப்பாவிடம் பாலை கொடுத்தனுப்பி விட்டு வீட்டிலேயே தங்கிவிட்டாள். சிறிது நாட்களில் கூட்டம் கலைந்து வீடு பழைய நிலைக்குத் திரும்பியது அறிந்து சேது வந்தாள்.

சுப்புவின் கணவர் தன் வெளிநாட்டுப் பயணத்தின்போது அங்குச் சுப்புவிற்குப் பல இசை நிகழ்ச்சிகளை ஏற்பாடு செய்திருந்தார். எனவே, வெளிநாடு செல்வதற்கான ஏற்பாடுகள் முடிந்து புறப்படும் நாளும் வந்துவிட்டது.

வெளிமனிதர்கள் யாரும் இல்லையென்றாலும் வீட்டில் ஏதோ பரபரப்புக் காணப்பட்டது. சேதுவுக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை. மாலை நேரப் பால் கொண்டு வந்தபோது, பெரியம்மா பாலை வாங்கிக் கொண்டு, “சேது, அம்மா பாட்டுக் கச்சேரி செய்ய வெளிநாடு போகப் போறாங்க. வர ஒரு மாதம் கூட ஆகலாம்.” என்று கூறி அவள் முகத்தைப் பார்க்கிறார். சேதுவின் முகமலர்ச்சி அப்படியே வாடிவிட்டது. “அம்மாந்நாள் ஆகுமா?” என்றாள். அவள் குரலில் ஏக்கம் முகத்தில் சுப்புவைப் பிரியும் துன்பம் யாவும் துல்லியமாகத் தெரிந்தது. பிரயாண ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருந்த சுப்பு அறையிலிருந்து ஏதோ எடுக்க அறையிலிருந்து வெளியே வந்தவர் சேதுவைப் பார்த்தார். “சேது! எப்படியிருக்கிறாய்?” என்று இதமாக விசாரித்தார். “நல்லாயிருக்கேம்மா” என்பதைச் சோகமாய்ச் சொன்னாள் சேது.

அனுபவிக்காமலிருக்க அனுமதியில்லை.

“அம்மா வெளிநாடு போகிறேன். திரும்பி வர நாளாகும். பெரியம்மாவை வந்து பார்த்துக் கொள்” என்று நெருங்கியவரிடம் கூறுவது போல் கூறுகிறார் சுப்பு.

“ஆமா. நீ ஊருக்குப் போய்ரேன்னதுமே அவனுக்கு ஏக்கம் வந்துடுத்து. அவ எங்க என்னென வந்து பாத்துப்பா” என்றார் பெரியம்மா. சுப்பு சிரித்தார்.

“போய் வரவா சேது?” என்று அவளருகில் வந்து அவள் முதுகில் ஆறுதலாய்த் தட்டிக் கொடுத்துச் சிரித்துக்கொண்டே உள்ளே சென்றார்.

தலையசைத்து அவருக்கு விடை கொடுத்த சேது தாங்க முடியாத பிரிவுத் துண்பத்தைச் சுமந்து கொண்டு வீட்டிற்கு வந்தவள் பெரிதாக அழுதான்.

வீட்டிற்கு வந்த அவள் தந்தை “என்ன புள்ள ஆச்ச. ஏன் அழுவுற?” என்றான்.

“போய்ப்பா என்னென எதுவும் கேக்காத. எனக்கு ஒண்ணும் புடிக்கல்” என்று அவனிடம் சீரினாள்.

“யாராச்சும் எதுனாச்சும் திட்டினாங்களா?” என்று பதறிப் போய்க் கேட்டான்.

“யாரும் ஒண்ணும் திட்டல. எனக்கு எதுவும் புடிக்கல்” என்று கோபமாய்க் கத்தினாள்.

இவள் கோபத்திற்கும், அழுகைக்கும் காரணம் புரியாத ராமையா தவித்தான்.

(தொடரும்-1)

ஏஃஹ

Published by Mr. N. Asokan on behalf of The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Printed by Mr. S. Devanathan at Sakthi Offset Printers, No. 238, Lawspet Main Road, Pakkamudayanpet, Puducherry - 605 008, Published from The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011, Editor: Mr. N. Asokan, Secretary, The Mother's Service Society, No. 5, Puduvai Sivam Street, Venkata Nagar, Puducherry - 605 011.

முடியாதது முடியும்

முடியும், முடியாது என்பன நாமறிந்தவை. அன்னையை நாம் பல நிலைகளில் ஏற்கிறோம். ஏற்ற அளவில் முடியாதது என்பதில்லை. கல்வி, செல்வம், உடல் நலம் போன்ற எந்த அம்சத்திற்கும் பல கட்டங்களுண்டு. 10 என்றோ, 100 என்றோ, 1000 என்றோ சொல்லலாம். ஓவியன் போல, பிரிப்பது அதிகமானால், தெளிவு அதிகமாகும். பாரதிக்குத் தாயாரில்லை, தகப்பனாரும் காலமானார். சொத்தில்லை, வருமானமில்லை. ஆனால், அவருக்கு வாழ்வில் நம்பிக்கை அதிகம். கடவுள் பக்தி ஏராளம். எட்டயபுரத்தில் இருந்து பாண்டி வந்து எப்படி வாழ்க்கையை நடத்தினார் எனத் தெரியவில்லை. பூர்வீன் அவிந்தரை அறிந்தபின் அவர் எழுத்து வீராவேசம் பெற்றது. வாழ்வின் சிரமம் சில இடங்களில் குறைந்து, பல இடங்களில் அதிர்ஷ்டமாயிற்று. அவருக்கு இருந்த நம்பிக்கை ஆத்மாவுக்குத் தெய்வத்தின் மீதுள்ள நம்பிக்கை. பாரதி அகில இந்தியத் தலைவர். தமிழ்நாட்டில் தேசபக்தியை வளர்த்தவர். அதிர்ஷ்டம் தேடிவரும். அருள் தேடாமல் வரும். நம்மால் முடியாததை அருள் தரும்பொழுது, நாம் முகமலர்ந்து ஏற்றால், முடியாதது முடியும். முடியாது என்ற நிலை நிரந்தரமாக மாறும். அதை நாம் மறுப்பதும் உண்டு. ரிஷிகள் ஆணந்தத்தைக் கண்டு பயந்தது போல நாம் அருளைக் கண்டு விலகுகிறோம். பேராங்களைக் கண்டு கடுமையாக விலகுகிறோம். அதிர்ஷ்டம் சிறியது, பெரியது, ஒருமுறை பலிப்பது, நிரந்தரமாகப் பலிப்பது என்று பல கட்டங்கள் இருப்பதை நாம் அறியுமடியும். அதேபோல் எதிரானதும் பல கட்டங்களில் உண்டு. பிரதமர் பதவி தேடி வந்தபொழுது ஒருவர் பரம்பரைக்கு எதிராகப் பேசி இழந்தார். வேறொருவர் செய்யக்கூடாததைச் செய்து விலகினார். மற்றொருவரை பெரும் தலைவர் பலர் சேர்ந்து வற்புறுத்திய பொழுது தன் ‘எதிரிகளை நன்பராகக் கருதி, ஆலோசனை கேட்டு, அவர்கள் சொல்லியதால் இழந்தார். இருவரைப் பிரதமராக்கியபின் தனக்கு அது வருவது தன் தகுதிக்குரியது என அவரால் நம்ப முடியவில்லை. வந்ததை இழப்பது வழக்கம். வந்ததை ஏற்றால் எல்லாம் மறந்து எழுந்து சொல்லாமல் போகத் தோன்றும். எவ்வரை நாம் பார்த்தாலும் அதன் மூலம் நம்மை அறிவது, அறிந்து மாறுவது அறிவுக்குரிய அதிர்ஷ்டம்.

ஒக்ல

குகையின் இருட்டு

எப்படி நெடுநாளைய பிரச்சனை உடனே மறையும். சிறிய பிரச்சனை எளிதிலும், பெரிய பிரச்சனை மெதுவாகவும் தீர்வது சரி என ஒரு சாதகர் பகவானைக் கேட்டார். நெடுநாட்களுக்குமுன் 3-ஆம் வகுப்பு ஆசிரியர் மாணவர்களை வீட்டில் ரேடியோவில் பின்பற்றும் நேரத்தைப் பின்பற்றச் சொன்னார். அந்த நாட்களில் கடிகாரத்தில் எதைக் கண்டு நேரத்தை நிர்ணயிப்பது என எளிதில் கூற முடியாது. இரயில் உள்ள இடங்களில் இரயில் வரும் நேரத்தைக் கொண்டு நேரத்தை அறிவது வழக்கம். இரயில் ஒரு நிமிடம்கூட தாமதமாக வராது. பத்து நிமிஷம் இரயில் எக்காரணத்தாலோ தாமதமானால், அது ஊர் முழுவதும் பரவும் செய்தி. இந்த ஆசிரியர் ரேடியோ டைம் பற்றி உற்சாகமாகப் பேசுவார். 8 மணிக்குத் திருச்சி ரேடியோவில் ஒருவர் பேசினால் நேரம் தெரியும். ஆசிரியர் தன் சாதுரய்த்தை அதிகமாகத் தானே பாராட்டக் கூடியவர். “திருச்சி ரேடியோ டைம் 8. ஆனால், அது நம் வீட்டிற்கு வர பத்து நிமிஷமாகும். அதனால் நம் வீட்டு கடிகாரத்தை 8.10 எனத் திருத்த வேண்டும் என்பார். ரேடியோ வரும்முன் அமெரிக்காவுக்கு நாம் பேசுவது உடனே கேட்கும் என நம்ப முடியாது. ஜோதிக்கு இருள் எதிரானது. பல ஆண்டுகளாக இருட்டாக இருக்கும் குகையில் நெருப்புக் குச்சியைக் கொளுத்தினால் நெடுநாள் இருட்டு உடனே அகலுவதை பகவான் அந்தச் சாதகருக்கு உதாரணமாகச் சொன்னார். நமக்குப் பிரம்மாண்டமான பிரச்சனை அருளுக்கு சூனைத்தில் தீரும் என நாம் அறிந்து அதை உணர்வால் ஏற்பது நம்பிக்கை ஏற்பட்டது எனப் பெயர்.

ஒக்ல